METALLIN VAIKUTTAJAT

HELSINGIN JA UUDENMAAN METALLITYÖNTEKIJÖIDEN LEHTI **1/2013**

Tässä lehdessä mm:

Liittosihteeri
Matti Mäkelä.....3
Metallin vasemmisto-
ryhmän vetäjä
Turja Lehtonen.....5
Omistajien
tulokierroksesta kirjoittaa
Paavo Arhinmäki.....6
Teräksen teko loppui
Koverharissa.....12
Nuoret Vaikuttajat:
Ville Kari.....17
Mirkka Andersson.....19

Kuuba - Eero Tuhkasen toteutunut haave keskiaukeamalla.

Metallissa ei alistuta alennusmyyntiin

Tässä lehdessä useat Helsingin ja Uudenmaan Metallin Vaikuttajat kertovat näkemyksiään ajankohtaisesta tilanteesta. Näin myös oheisessa kuvassa olevat pääluottamusmiehet Raija-Riitta Luiro-Piippo (sivu 8) ja Terho Laitila (sivut 13 ja 15).

pääkirjoitus

Jouni Linden

Vastakkainasettelun aika jatkuu ja jatkuu

Vaikka Kokoomus jo vuosia sitten vaalikampanjassaan mainosti, että vastakkain asettelun aika on päättynyt, jokainen joka on vähääkään seurannut uutisia, on huomannut että näin asia ei ole. Erilaisia ehdotuksia on riittänyt työnantajapuolella, joka aloitti neuvotteluihin valmistautumisen jo hyvissä ajoin vyöryttämällä ilmoille vaatimuksia palkka-alesta, työaikojen pidentämisestä ja monista muista heikennyksistä työehtoihin.

Näitä vaatimuksia esimerkiksi EK esittää, vaikka itse toimii aivan toisin. Työntekijöille he tarjoavat nollakorotuksia, mutta omien johtajien palkkoja korotetaan samaan aikaan useille kymmenillä prosenteilla. Oman näkemyksensä tueksi työnantajapuoli tyrkyttää ajatusta että suomalaisen teollisuuden kilpailukyky on heikko kilpailijamaihin verrattuna, monissa vertailuissa Suomi on kuitenkin kilpailukyvyltään maailman kärkikastia.

Ammattiliitoille on tässä kilpalaulannassa jäänyt valitettavasti kommentoijan rooli. On kuitenkin muistettava, että Metalliliitto julkisti viime liittokokouksen päätteeksi toimintansa päälinjaukset liittokokouskaudelle. Linjauksissa mainitaan monia työehtosopimuksiin liittyviä tavoitteita kuten senttimääräiset korotukset, vuosiloman pidentäminen ja oman ilmoituksen käyttö lyhyissä sairaslomissa, sekä monia muita. Nämä linjaukset eivät kuitenkaan saaneet valtakunnan mediassa läheskään samanlaista huomiota kuin työnantajapuolen tekemät esitykset. Median huomion vähäisyydestä huolimatta ne ovat tärkeä osoitus siitä että myös Metallityöväen Liitolla on tavoitteita, joilla se haluaa parantaa jäsentensä työehtoja.

Työnantajat kuuluvat omiin järjestöihin, jotka ajavat heidän etuaan, siksi myös meidän työntekijöiden pitää yhdessä tavoitella parannuksia omiin etuihimme Metalliliiton välityksellä. Metalliliitto onkin aloittanut järjestämiskampanjan, jonka tarkoituksena on kasvattaa järjestäytymisastetta ja lisätä jäsenten aktiivisuutta. Helsinki-Uudenmaan aluetta varten on palkattu järjestäjiä ja sen lisäksi valitaan myös vapaaehtoisia järjestäjiä luomaan yhteyksiä työpaikkoihin.

Jotta voimme laittaa kampoihin työnantajapuolelle on meidän työntekijöiden pidettävä yhtä ja liittouduttava. Parhaiten tämä käy niin että kuulumme kaikki liittoon. Vain yhdessä toimien voimme vastata työnantajien esittämiin heikennysesityksiin uskottavasti.

Vastakkain asettelu tulee jatkumaan myös tulevaisuudessa, koska työnantaja pyrkii kasvattamaan omaa osuuttaan jaettavasta. Vastaavasti meidän työntekijöiden tavoitteena on kasvattaa omaa osuuttamme tai pitää kiinni edes siitä, mitä tähän mennessä on saatu siitä tingattua. Kun eri osapuolien tavoitteita neuvotteluissa sorvataan sopimuksiksi, niin kumpikaan osapuoli ei tietenkään saa täysin omaa tahtoaan läpi. Tulevasta syksystä on siis tulossa tiukka, sopimuksen syntyminen on varmaan vielä kovemman rutistuksen takana kuin viimeksi. Sen verran kaukana tuntuvat olevan osapuolien tavoitteet.

JOUNI LINDEN
METALLILIITON VALTUUSTON JÄSEN
WWW.JOUNI-LINDEN.NET

Ahneus kasvussa työnantajilla

Enää ei riitä maltilliset palkkaratkaisut, vaan nollalinja on ainoa tie Suomen teknologiateollisuuden selviytymiselle, kuuluttaa Elinkeinoelämän keskusliiton tuore toimitusjohtaja Jyri Häkämies, Teknologiateollisuuden nokkamiesten nyökytellessä muikeina vieressä. Taannoisen herkkäkorvaisen työpuolueen ex-ministeri Häkämies paljastaa todelliset karvansa paljain käsin, rukkaset kadottaneena.

Ei ole Suomessa asiat oikeudenmukaisesti hoidettu kun työssäkäyvät ihmiset joutuvat käymään hakemassa leipäjonoista viikoittain peruselintarvikkeita elämiseen.

Työpaikkojen vienti Suomesta ulos on ollut vastuutonta toimintaa, hyödyt ovat jääneet teknologiateollisuuden toimialalla pörssiyrityksille verrattain laimeiksi. USA vetää ulos vietyä auto- ym. teollisuutta jo takaisin esimerkiksi Teksasin osavaltioon. Takaisin vetoa on perusteltu sillä, että vieressä on saatavilla runsaasti halpaa työvoimaa Meksikosta. Edellinen ei ole perusteltua. Edes Amerikka ei pärjää julkisen sektorin verotuloilla eikä myöskään pelkästään maan sisäisellä kulutuksella. Teollisuuden verotuloja, erityisesti vientituloja tarvitsee myös suuri USA yhteiskunnan hyvinvoinnin takuumieheksi.

Seurailin Väinö Linnan tekstiin pohjautuvaa sarjaa alkuvuodesta, siinä mainitaan että Suomen itsenäisyyden alusta lähtien rauhan aikana, isänmaallisuus koettiin pelkästään paremman väen asiaksi, sodan syttyessä pääsi sitten huonompikin koettamaan, eli isänmaallisuudesta muodostuikin yhteinen asia tällä kertaa.

Täällä, suuren pörssiyhtiön toiminnassa, olen havainnut, että tulosta jaettaessa asia koetaan pääsääntöisesti paremman väen asiaksi, tuloksen tekemisessä saa sitten huonompikin koettaa. Eli tuloksen tekeminen kuuluukin sitten yhteisten asioiden piiriin, vieläpä hyvällä motivaatiolla.

Näin ne vuosikymmenet soljuvat, veljinä keskenään.

PÄÄLUOTTAMUSMIES
JUHA KAASINEN
METSO PAPER JÄRVENPÄÄ

Juha Kaasinen

METALLIN VAIKUTTAJAT
METALLITYÖNTEKIJÖIDEN LEHTI **1/2013**

Julkaisija **Metallin Vasemmistoryhmä** • Päätoimittaja **Jouni Linden**
Taitto **Timo Sandberg** • Painopaikka **Suomalainen Lehtipaino Oy, Kajaani**

metallinvaikuttajat.fi

EK:n talouden synkistely luo epävarmuutta ja huonontaa työmotivaatiota

Yleiseurooppalainen matalasuhdanne on tuonut ongelmia myös Suomeen. Lisäksi meillä on eräitä rakenteellisia ongelmia teollisuudessamme, kuten Varsinais-Suomessakin on nähty. Mutta on syytä muistaa, että monilla metallialankin yrityksillä on mennyt ja menee edelleen ihan hyvin.

Ammattiyhdistysliikkeelle ja sen jäsenille on asetettu jos jonkinlaisia vaatimuksia. Joustaa pitäisi joka suuntaan, muuten tulee noutaja, jos EK:n teesejä kuuntelee!

Työntekijät joustavat selkänahoillaan ja työpaikoillaan. Pitää kysyä sitäkin, mitä työnantajat ja yritykset voisivat nyt tehdä. Siis tehdä muutakin kuin vain maalailla uhkakuvia.

Metalliliiton liittosihteeri Matti Mäkelä toteaa, että teollisuutemme kilpailukyky on edelleen hyvällä tolalla, vaikka elinkeinoelämä muuta väittää. Kilpailukykyä voi kuitenkin edelleen parantaa muun muassa panostamalla työntekijöiden koulutukseen.

Kotimaan investointeja tarvitaan

Työnantajilla pitäisi olla nyt rohkeutta investoida tänne kotimaahan. Suomi on monellakin tapaa erittäin hyvä investointikohdemaa. Tämä jää kuitenkin usein piiloon, kun julkisuudessa keskitytään lähinnä tuhkan rippotelemiseen päällemme.

Meillä on tällä hetkellä rakenteellisia ongelmia ja on myös suhdanteista johtuvia ongelmia. Kilpailukykymme on silti edelleen hyvällä tolalla, toisin kuin elinkeinoelämä väittää. Meillä on maailman parhaiten koulutettu työvoima, mikä on huomioitu näyttävästi myös maamme rajojen ulkopuolella.

Meiltä löytyy monta muutakin valttia. Vaikka yrittämiseen liittyvä byrokratia voikin tuntua ärsyttävältä, on sekin kansainvälisesti mitattuna todella vähäistä. Suomi on myös erittäin turvallinen maa. Ja mitä kovemmat ajat ovat, sitä paremmin suomalaisilla on kyky löytää yhteinen näkemys siitä, miten asioita pitää jatkossa hoitaa.

Nyt kun yritykset saivat hallituksen kehysriiheltä toivomansa roiman yhteisöveroalennuksen, pitää työnantajien lunastaa lupaukset ja laittaa investoinnit liikkeelle ja näin töitä ihmisille.

Ammatillinen koulutus on meille tärkeä asia

Koulutusoikeuden laajentaminen on meille erittäin tärkeä asia ja samalla se on myös hyvin käytännön sanelema asia. Lähes kolmanneksella metalliteollisuuden työntekijöistä ei ole ammatillista tai alalle sopivaa tutkintoa. Ja moni tietenkin tarvitsee päivitystä ammatilliseen osaamiseensa.

Jäsenistömme jakaantuu koulutuksen suhteen kahteen lähes yhtä suureen ryhmään. Toiseen ryhmään kuuluvat ne, joita työnantaja kouluttaa ahkerasti. Toiseen ryhmään kuuluville työnantajan järjestämä koulutus on lähes ikuinen haave.

Kyllä fiksut työnantajat tajuavat koulutuksen merkityksen. Mutta ongelma on koulutuksen epätasainen jakaantuminen ja sitten vielä millaiset mahdollisuudet esimerkiksi työttömäksi jäävällä on tänä päivänä päästä uuteen työhön, jos kouluttautuminen on jäänyt vähäiseksi ja ikää alkaa jo olla mittarissa.

Koulutukseen panostaminen on panostamista tulevaisuuteen.

MATTI MÄKELÄ
METALLILIITON LIITTOSIHTEERI

Matkatyöasiat pohdinnassa Murikassa

Joukko matkatyöntekijöiden edunvalvojia, joista iso osa Metallin vaikuttajia, kokoontui maaliskuun puolivälissä kolmen päivän seminaariin Murikka-opistolle. Päivien aikana pohdittiin laajasti komennustyön nykytilaa ja arvioitiin tulevaisuuden näkymiä.

Hki-Uusimaa aluetoimisto oli kutsunut koolle alueellaan toimivista osastoista niitä edunvalvojia joiden tehtäväkenttään komennustyö kuuluu. Paikalle oli saapunut eristyspeltiseppien, hissiasentajien ja teollisuuden komennusmiesten työsuojelu- ja luottamusmiehiä. Kun tähän lisättiin vielä verottajan, teknologiateollisuuden, työsuojelun sekä Metalliliiton omia alustajia, oli hyvä keskustelualusta ja aktiivinen ilmapiiri luotu.

Palkankorotuksista tulee kova vääntö

Komennusmiespäivien aluksi teki neuvottelupäällikkö Jyrki Virtanen katsauksen tuleviin työehtosopimusneuvotteluihin. Täytyy sanoa, että arviot neuvoteltavista korotusprosenteista saivat ykkösoluenkin kuulostamaan väkevältä. Työnantajaleirin sapelinkalistelu kertoo selvää kieltään siitä, että tälläkään kierroksella ei työntekijöiden tilipussia haluta kasvattaa. Virtasen arvio siitä, että palkankorotuksista käydään taas kova vääntö pitää varmasti paikkansa. Palkankorotusten ohella työehtoneuvotteluissa täytyy olla mukana myös työelämän laatuasioita.

Metalliliiton tutkimuspäällikkö Jorma Antila antoi kuulijoille koosteen talouden ja teknologiateollisuuden tilasta ja tilauskannasta tällä hetkellä. Lisäksi saimme myös Jorman oman arvion talouden ja työllisyyden kehityksestä loppuvuodesta. Antilan esitys antoi hyvää perspektiiviä siihen, mistä asetelmista tulevalle tes-kierrokselle lähdetään.

Verottajan esitykseen ammuttiin reikiä

Päivän kovimmat kierrokset osanottajissa sai aikaan tietysti komennusmiesten verotus. Historian painolastia oli jo ennakkoasetelmissa aistittavissa. Ei edes paikalle saatu verohallinnon johtava asiantuntija Tomi Peltomäki pystynyt perustelemaan uskottavasti matkatyöntekijöiden verotuksen oikeudenmukaisuutta. Osallistujat ampuivat pahoja reikiä verottajan esitykseen. Alustajan pelasti päiväohjelman päättyminen. Toivottavasti tieto liikkui molempiin suuntiin, jotta tälläkin tärkeällä työelämän sektorilla säilyisi vielä jonkinlaiset elinmahdollisuudet.

Rantasaunasta voimaa

Ensimmäisen päivän päätteeksi pääsimme nauttimaan Murikan mainiosta rantasaunasta. Avantoon kastautujia onni ei tällä kertaa suosinut, kun vedenpinta oli pudonnut polven tasolle. Sorsia tuollainen takaisku varmaan masentaa, mutta ei suomalaista komennusmiestä. Lisättiin saunomista ja paksunahkaisimmat kävivät neljästikin löylyttelemässä. Voimia moiseen haettiin makkaranpaistolla ja virvokkeilla. Ja voimaahan riitti.

Volyymi takkahuoneessa oli loppuillasta sitä luokkaa, että hetkittäin näkyi hirsien raosta talvinen Näsijärvi.

Kehitysehdotuksia tehtiin

Loppuviikko jatkui tiivistahtisena ja mielenkiintoisena. Luulen myös alustajien rikastuttaneen tietojaan, kun osallistujien joukossa oli Olkiluodon ydinvoimalatyömaan Metalliliiton yhdyshenkilö, Janne Vainio. Kuten lehdistä olemme voineet lukea, ovat siellä toimineet ulkomaiset yhtiöt käyttäneet työntekijöihinsä toimintamalleja, jotka tulee sopimusten ja lainsäädännön myötä saada kiellettyjen toimintatapojen listalle varsin pikaisesti.

Päivien sisältöä ja kokonaisuutta kiiteltiin, mutta kehitysehdotuksiakin esitettiin. Yksi eniten mainituista oli toteamus, että tehdään sitä matkatöitä Hki-Uusimaa alueen ulkopuolellakin. Näin ollen myös Metalliliitolta toivotaan liittona komennustyön aktiivisempaa huomiointia valtakunnallisten koulutusten ja ajankohtaispäivien muodossa. Huolto ja kunnossapitotöiden ulkoistukset pitävät huolen siitä, että tarvetta tällaiselle toiminnalle on kasvavassa määrin. Komennusmiesten omaa aktiivisuutta alansa asioihin tulee tukea kaikin tavoin.

JARMO KOHONEN
AO 254

Matkatyöntekijöiden edunvalvonta-asiat vetivät ajoittain vakavaksi. Kuvassa vasemmalta Juha Kapiainen, Pekka Miettinen, Timo Nuutinen, Arto Ikkala ja Auvo Koski (kuva: Pekka Miettinen).

Leo Vartiainen on itse kokenut, millaiseen kannustinloukkuun työtön joutuu. Tämän epäkohdan korjaaminen vaatii hänen mielestään nopeita toimia.

Kannustinloukku

Nyt kun on ollut puolitoista vuotta työttömänä, on ollut aikaa miettiä ja seurata mm. työmarkkinapolitiikkaa tavallaan ulkopuolisin silmin. Hirveästi on pidetty ääntä kolmesta koulutuspäivästä, vaikka työmarkkinoilla luulisi olevan paljon tärkeimpiäkin asioita.

Työtöntä ei uudet koulutuspäivät koske. Työttömän kannalta eräs pahimpia epäkohtia on sovellettu päiväraha. Tietääkseni sovellettu päiväraha keksittiin joskus Lipposen hallituksen aikaan, jolloin molemmat vasemmistopuolueet olivat hallituksessa. Nyt vasemmiston olisi aika korjata virheelliset päätökset.

Tämä sovellettu päiväraha tekee lyhyiden, muutaman päivän kestävien töiden vastaanottamisen täysin kannattamattomaksi. Jos menee lyhytkestoiseen työhön, työttömän budjetti menee sekaisin. Ensin pitää odottaa työantajan palkkatietoja, jotka pitää liittää päivärahahakemukseen. Päivärahan maksu voi siirtyä jopa viikkoja.

Eikä tässä kaikki, pahimmassa tapauksessa työttömän käteen jäävä raha pienenee. Ei vaikuta kovin kannustavalta.

Paljon puhutaan siitä, että pitäisi ottaa vastaan mikä työ tahansa. Niin varmaankin pitäisi, jos se tehdään kannattavaksi.

Tämän epäkohdan korjaaminen pitää aloittaa heti eikä vasta ensi vuonna.

LEO VARTIAINEN
AO.11 SIHTEERI
KIRKKONUMMI

Turja Lehtonen:

Pääomapiirit saivat mitä halusivat

Metalliliiton vasemmistoryhmän vetäjä ja työehtosihteeri Turja Lehtonen sanoo, että työnantajien on syytä lopettaa valittaminen suomalaisen työn kalleudesta ja Suomen heikosta kilpailukyvystä.

– Suomalaiset työnantajat ovat viime vuosina saaneet jopa kaksi miljardia euroa erilaisia veroluonteisia helpotuksia, joilla on haluttu sitouttaa työnantajia pitämään työt ja pääomat Suomessa, Lehtonen sanoo.

– Ensin työnantajien Kela-maksuja vähennettiin 800 miljoonaa, sitten työeläkemaksuja noin 400 miljoonaa ja viimeksi kehysriihessä päätettiin vähentää yritysten yhteisöveroja noin 900 miljoonaa, hän laskee.

Lehtosen mukaan hallituksen viimeisimpien kehysriihipäätösten jälkeen ainakin kilpailukyvyn pitäisi olla nyt keskeisiä kilpailijamaita paremmassa kunnossa. Vaikka suoranaiset palkansaajaa koskevat asiat hallituksen kehysriihessä jäivät kovin kevyelle, Lehtonen näkee päätöksissä hyviäkin asioita.

– Vaikka pääomapiirit saivat isot rahat, pelättyjä sosiaaliturvan leikkauksia tai heikennyksiä ei tullut. Positiivisena asiana voi pitää myös opintotuen korotusta ja valtion panostuksia rakentamiseen.

EK kaatoi keskitetyn ratkaisun

Turja Lehtosen mukaan maaliskuussa yritetty työmarkkinakeskusjärjestöjen keskitetty tuloratkaisu kariutui Elinkeinoelämän keskusliitto EK:n vastustukseen ja ideologiseen linjaan.

– Vastuu ratkaisun epäonnistumisesta kuuluu vain ja ainoastaan Etelärantaan. EK ei joustanut vaatimuksista alentaa työeläkemaksuja. EK ei myöskään hyväksynyt yleiskorotuksia. Viimeksi sama asenne johti työtaisteluun perälaudasta.

Lehtosen mukaan tämä tarkoittaa sitä, että paineet Metallin sopimusneuvotteluita kohtaan kasvoivat. Nyt Metallissa keskitytään täysillä omaan syksyllä tehtävään työehtosopimusratkaisuun.

– Työehtosopimusratkaisuun vaikuttaa keskeisesti ammattiosastojen esitykset, joita toivon kuun alkupuolella. Hankkeessa on mukana myös suuri määrä liiton aktiiveja.

– Järjestämishanke on ääretön tärkeä ja arvokas koko Metalliliitolle ja liiton tulevaisuudelle, Lehtonen sanoo.

– Toivon, että kaikki meidän aktiivit osallistuvat hyvässä ja rakentavassa yhteistyössä järjestäjien kanssa järjestämistalkoiden onnistumiseen ja Loimaan kassan jäsenmäärän vähentämiseen, hän painottaa.

Turja Lehtonen toteaa, että tuloratkaisun kaaduttua Metallissa keskitytään nyt oman sopimusratkaisun valmisteluun.

Järjestämiskampanja käynnissä

Metalliliiton järjestämiskampan-

Omistajien oma tulokierros

Pieneen maahan mahtuu monesti vain yksi puheenaihe kerrallaan. Kun kohu on päällä, jää yhteiskunnallisen huomion katvealueille moni muu, tärkeämpi asia. Ja kun aihe on loppuun kaluttu, siihen harvemmin palataan.

Vielä vuoden alkupuolella Suomessa oli käynnissä erikoinen keskustelu, suoranainen hysteria palkkojen alentamisesta. Presidentti Sauli Niinistön aloitteen - jossa hän luopui omaan palkkionsa korotuksesta - piti olla yritysjohtajille esimerkki kohtuudesta ja vastuunkannosta. Muutama yritysjohtaja kertoikin vaivautuneesti olevansa valmis omien tulojensa alentamiseen, ainakin teoriassa. Nyt nämä puheet ovat loppuneet.

Silti vaatimukset työntekijöiden palkkakurista ovat yhä voimassa. Erityisesti Elinkeinoelämän keskusliitto EK käynnisteli laajaa hyökkäystä työntekijöitä vastaan jo viime vuoden puolella vaatimalla palkanalennuksia ja reaalisesti samaa tarkoittavaa työajan pidentämistä ja nollalinjaa. Tätä kirjoittaessa ei ole vielä tiedossa, pääsivätkö työmarkkinajärjestöt sopuun palkkaratkaisusta ja millainen sen mahdollinen sisältö on.

Samaan aikaan vähälle huomiolle on jäänyt se, että suomalaisten pörssiyhtiöiden omistajat ovat käyneet oman tulokierroksensa, jossa heidän ei ole tarvinnut neuvotella kenenkään muun kuin itsensä kanssa. Sillä kierroksella ei malttia tunnettu.

Tänä keväänä omistajien tilille nimittäin rapsahtavat jälleen ennätykselliset osingot. Jos Nokia jätetään pois, nousevat suomalaisten pörssiyhtiöiden osingot lähes kymmenen prosenttia edellisvuoteen verrattuna. Samat omistajat, jotka tarjoavat työntekijöille vettä ja leipää, ovat nostaneet omia tulojaan karkeasti ottaen kymmenkyllä.

Kasvavien osinkojen kääntöpuoli on, että jotkut menettävät työnsä kokonaan. Suurten osingonjakajien joukossa on tänäkin vuonna yhtiöitä - kuten Metso, Finnair ja Pohjola Pankki - jotka jakavat yhdellä kädellä osinkoa ja toisella potkuja. Tämä osoittaa yrityksiltä aivan erityisen löyhää moraalia. Tulevaisuudessa työntekijöitään ulos saneeraaville yhtiöille pitäisikin asettaa sanktioita. Ainakin niillä pitäisi olla vastuuta siitä, että lähtemään joutuneet työntekijät löytävät uutta työtä ja saavat siihen koulutusta.

Kysymystä työstä ja palkoista liittyy tietysti Suomen kansainväliseen kilpailukykyyn. Se on nykyisin asia, joka kelpaa löysäksi perusteeksi lähes mihin vain. Työnantajien puheissa se on ollut syy lähinnä verotuksen ja palkkojen alentamiselle.

Kilpailussa pärjäämisestä kantaa huolta myös työväenliike. Se tarkoittaa, että suomalaisilla tuotteilla on kysyntää maailmalla myös tulevaisuudessa. Se tarkoittaa meille työtä ja toimeentuloa.

Mutta kuinka heikko Suomen kilpailukyky todella on? Jos se on rapautunut, johtuuko tämä vain siitä, että yritykset Suomessa maksavat suuria palkkoja ja liikaa veroja? Pelkässä palkkakilpailussa häviämme aina, varsinkin Euroopan ulkopuolisille maille. Meidän vahvuutemme on koulutus, osaaminen ja pitkälle viety tuotekehittely.

Jos suomalaisyritysten menestys on kiinni vain mahdollisimman alhaisista kustannuksista, on johdolla ja omistajilla vakava peiliin katsomisen paikka.

Kauppakorkeakoulun professori Pertti Haaparanta on tutkinut perusteellisesti suomalaisyrityksen kilpailukykyä. Palkansaajien tutkimuslaitoksen Talous ja Yhteiskunta - lehdessä hänen johtopäätöksensä on, että työvoimakustannuksilla ja hinnoilla mitattuna Suomen kilpailukyky on vuoden 2005 jälkeen ollut parempi kuin koskaan lähes 40 vuoteen. Yritysten kilpailukyvyssä on ongelmia, mutta niiden taustalta löytyy yritysjohdon heikko liiketoimintaosaaminen. Haaparannan mukaan moni suomalainen yritys ei kykene uudistumaan, luomaan uusia tuotteita ja markkinoimaan. Vaikka laatua osataan tehdä, sitä ei osata myydä. Lisäksi tuotantorakenne on Suomessa edelleen liian yksipuolinen.

Esimerkiksi Nokia ei ole luisunut alamäkeen liian suurten palkkojen takia vaan siksi, etteivät kännykät olleet enää riittävän hyviä. Myös täysin ylimitoitetuilla optiojärjestelyillä tuhottiin johdon innostus kehittää yhtiötä. Paperiteollisuus taas ei ole ollut ongelmissa palkkojen tai verojen vuoksi, vaan siksi, että nopeasti kasvavat markkinat ja nopeasti kasvavat puulaadut ovat muualla.

Näitä ongelmia ei ratkaista vaikka suomalaiset tekisivät töitä ilmaiseksi.

Kysymys kuuluukin, haluavatko työnantajat paikata omaa osaamattomuuttaan työntekijöiden ja veronmaksajien kustannuksella?

PAAVO ARHINMÄKI
VASEMMISTON PUHEENJOHTAJA
KULTTUURI- JA URHEILUMINISTERI

Paavo Arhinmäki

Seppo Gråstenin mielestä tuponäytelmän juonikuviot toistuvat vuosi vuoden jälkeen. Hän kaipaisi mukaan maksajan eli palkansaajan kunnioitusta.

Työmarkkina-kiemurat

Päivittäin seuraamme kyllästymiseen asti nykyistä keskustelua työmarkkinoilta. Kesän jälkeen alkoi julkisuudessa keskustelua että olemme katastrofin partaalla työmarkkinoilla. Ek tuli julkisuuteen viikoittain jopa monta kertaa, maalaten julkisuuden kautta tilannetta että taivas putoaa niskaan jos ei palkkoja alenneta, eläkeikää nosteta ja työaikaa pidennetä. Julkisuudessa tämä meni läpi otsikoiden tasolla. kukaan ei selvitä keneltä otetaan ja kuka saa ja kuinka paljon. Lauluun yhtyivät valtion palkkaa nauttivat tutkijat, ja hekään ei kertoneet että keltä otetaan ja kuka saa ja kuinka paljon.

Ennen kun emme olleet eurossa homma hoidettiin devaluaatiolla, elikkä palkansaajat maksoivat viulut kilpailukyvyn nimissä.

Metallissa pääsääntöisesti yritykset ovat hyvässä kunnossa jakavat isompia bonuksia toimivalle johdolle ja osakkeenomistajille.

Teknologiayritysten tilinpäätökset osoittavat että Metallissa tulokset ovat heti rahoitussektorin jälkeen seuraavana. Palkkamalttia vaaditaan työntekijöiltä, mutta tähän ei omistajat ja johto osallistu. Keskustelussa ei kukaan osoita sitä että nollalinja menisi yrityksissä investointiin, henkilöstön koulutukseen tai muihin toimiin joilla parannettaisi kilpailukykyä tulevaisuudessa.

Työnantajapuoli palkkasi konsultikseen Jyri Häkämiehen, joka ministeriössä oppi sen että kansalaisia voi aivopestä ja manipuloida julkisuuden kautta kuinka vaan. Se kuinka hän onnistuu, riippuu siitä miten keskusjärjestöt ja liitot tässä tilanteessa toimivat. Lähtevätkö hekin manipulaatioon mukaan ja pettävät jäsenensä ja palkanmaksajansa.

Vaikka vielä ei ratkaisua tulut, niin näytelmä jatkuu myöhemmin. Näemmekö ison teatteriesityksen, jossa julkisuudessa meille todistetaan, että taivas ei nyt putoakaan niskaan, kun teimme näin?

Palkansaaja maksaa aina nämä pileet, joten toivoisi pientä kunnioitusta häntä kohtaan.

TERVEISIN
SEPPO GRÅSTEN
AO 287 PUHEENJOHTAJA

Onko autoalan pohjakosketus jo takanapäin?

Autoalalla on muutaman vuoden ollut jyrkkä alamäki, kun katsotaan myyntitilastoja sekä henkilöstön määrän poistumaa alalta.

Uusien autojen myynnit ovat kaukana alan huippuvuosista sekä samassa suhteessa henkilöstön määrä autoalan työpaikoissa.

Kun parhaina vuosina myytiin lähes 200 000 autoa, tänä vuonna tekee vaikeuksia saada 100 000 uuden auton myynti rikki. Yksi syy on tietenkin tämä Euroopassa oleva taantuma sekä valtiovallan viime vuona tekemä veronkorotus, joka lähes pysäytti viime keväänä automyynnin Suomessa.

Raimo Riiman kantaman taakan luonne on muuttunut, mutta kuorma on tuskin keventynyt. Nykyisin hän kantaa entistä enemmän vastuuta autoalan edunvalvonnasta Metalliliiton toimitsijana.

Myynnin putoaminen näkyy korjaamopuolella

Autoliikkeet koostuvat kahdesta elementistä autojen myynnistä sekä jälkimarkkinoista eli korjaamoista ja varaosamyynnistä. Kun uusien autojen myynti takertelee, se näkyy vähän ajan kuluttua myös jälkimarkkinoiden puolella.

Ennen tuntui siltä, että kun uusien autojen myynti vajosi, jälkimarkkinointi piti autotalot pinnalla, mutta nyt tuntuu, että myynnin putoaminen näkyy heti myös korjaamopuolella. Työt ovat vähentyneet uusissa autoissa. Autojen huoltoajat ovat pidentyneet ja autoja ehditään testata enemmän ennen kuin ne päästetään markkinoille, jottei laatupoikkeamia tulisi heti alkuun.

Helsinki-Uusimaa alueella on autoalan työpaikoista lähes puolet valtakunnasta, koska täällä on kaikki maahantuojat ja merkkiliikkeet. Parin vuoden sisällä on lähes joka talossa ollut yt-neuvotteluja, joissa on pääsääntöisesti vähennetty henkilökuntaa.

On myös jonkun verran tapahtunut liikkeiden kesken merkkien vaihtoa, joka on siirtänyt henkilökuntaa talosta toiseen.

Raimo Riima

Muutoksia alan ammattiosastoissa

Myös alan ammattiosastoissa on tapahtunut muutoksia. Kun Autokaupan toimihenkilöt eli AKU siirtyi Metalliin vuosituhannen alkupuolella, alalla oli noin 60 alan ammattiosastoa ja nyt on vain noin 30 autoalan ammattiosastoa Metalliliitossa.

Pääsääntöisesti toimihenkilöpuolen ammattiosastot ovat liittyneet korjaamo-osastoon paikkakunnalla ja tietoni mukaan pari kolme fuusiota on vielä tällä hetkellä menossa.

Myös pääkaupunkiseudulla on fuusioita tapahtunut. Meillä oli viisi alan osastoa Helsinki-Vantaa-Espoo alueella ja nyt meillä on vielä kolme, joista kaksi on korjaamo-osastoa ja yksi Vantaan osasto on ns. toimihenkilöosasto.

Ala työllistää tällä hetkellä noin 27 000 henkilöä, joista vain noin 12 500 on järjestäytynyt Metalliin ja muutama tuhat kuuluu ammattiliitto Pro:hon ja muutama sata ylempiin, joten alalla alle puolet on järjestäytynyt. Toivotaan että Metallin järjestämisprojekti saadaan kunnolla käyntiin kevään aikana.

Autoala uuteen nousuun?

Se lähteekö autoala uuteen nousuun, riippuu tietenkin, miten koko talous lähtee paranemaan. Mutta jos koko talous paranee, uusien autojen myynti lähtee nopeaan nousukiitoon, koska monet ovat siirtäneet uuden auton hankintaa varmuuden vuoksi ”laman varjolla”.

Samalla korjaamotoimintakin alkaa elpyä ja alalle palkataan runsaasti uutta työvoimaa ja kun tiedämme vielä, että alalta poistuu eläkkeelle muutamien vuosien sisällä enemmän porukkaa kuin alalla on koulutuspaikkoja, itsellä on kova usko alasta sekä sen noususta takaisin lähes huippuvuosiin.

Tämä kirjoitus on vähän liiankin asiallinen. Se johtuu varmaan siitä, että kirjoitan tätä, kun olen ollut kaksi päivää Metalliliiton palkollinen eli työehtotoimitsija.

Toivotan mukavaa kevättä Helsinki-Uusimaa Vaikuttajille!

RAIMO RIIMA
TYÖEHTOTOIMITSIJA

Mittavia jäsenetuja

Vakuutusyhtiö Turva ja Metalliliiton ammattiosastot ovat tehneet yhteistyötä jo useamman vuoden ajan. Moni ammattiosaston jäsen onkin löytänyt tiensä Turvaan, mutta tietyin väliajoin myös vakuutusturvan päivittäminen on paikallaan. Saat Turvasta markittäviä etuja ja alennuksia. Tutustu niihin Turvan internetsivuilla kohdassa Järjestöasiakkaat/Jäsenedut.

Räätälöityjä etuja

Turva on ammattiliittojen pitkäaikainen yhteistyökumppani. Siksi olemme räätälöineet tuotteita ja palveluita erityisesti ammattiliittojen jäsenille. Tällaisia etuja ovat mm. Henkikulta- ja Liittokasko -vakuutukset sekä kodinhoitoetu toipilasaikana.

Oikein mitoitettu kotivakuutus

Turvan kotivakuutuksilla voit turvata sekä koti- että huvilairtaimistosi samoin kuin omakotitalosi, kesämökkisi, rakenteilla olevan uuden kotisi ja niihin liittyvät piharakennukset. Kun vakuutus on tehty mittojen mukaan, se tuntuu oikean kokoiselta silloinkin, kun vahinko on tapahtunut.

Laajin kotivakuutuksemme on Turva Isokoto. Siihen sisältyvät myös matkatavarat 4 500 euroon saakka alle 45 vuorokautta kestävillä matkoilla kaikkialla maailmassa. Perusturvaa antaa Turva Vakikoto ja suppeimman tason vakuutus on Turva Pikkukoto. Nuorille, alle 27-vuotiaille on oma tuote, Turva Isohima, joka on erityishinnoiteltu laajan tason kotivakuutus.

Jos sinulla on Turvasta vanhempi kotivakuutus, Kodin turvasopimus, tarkistuta meillä, kannattaisiko sinun vaihtaa se uudempaan.

Turvasi tien päällä

Lakisääteinen liikennevakuutus korvaa henkilövahinkoja sekä toiselle ajoneuvolle aiheutuneita vahinkoja. Oman autosi turvaksi tarvitset vapaaehtoisen autovakuutuksen eli kaskon.

Olemme paketoineet kaskomme valmiiksi kokonaisuuksiksi, joista sinun on helppo valita omasi. Paketeista löytyy omansa niin paljon autoilevalle kuin harvakseen ajavallekin. Lisäksi kannattaa miettiä, kuinka kattavaa turvaa autollesi haluat.

Palkitsemme huolelliset kuskit mainiolla bonusedulla. Tämä ominaisuus on sekä Liittokassa että uudessa (1.11.2011 jälkeen hankitussa) Turvakassa. Käytännössä bonusetu syntyy, kun olet ajanut 3 vuotta ilman törttöilyjä. Bonus ei alene vahingon sattuessa, kuten käy perinteisissä autovakuutuksissa.

Suomen parasta palvelua

Suomalaisten vakuutusyhtiöiden vertailussa Turva on menestynyt erinomaisesti. Turvalla on toista vuotta peräkkäin maan tyytyväisimmät yksityisasiakkaat – myös korvausasiakkaiden mielestä Turva on maan paras. Tutkimuksen on toteuttanut EPSI Rating.

Pääkaupunkiseudulla maan parasta palvelua tarjoaa yhteyspäällikkö Jouni Kaleva, gsm 0400 404 550. Lähimmän Turvan toimipaikan tiedot löydät turva.fi-sivustolta.

TURVA/KATI IHARANTA

Yhteisesti maksaen

Yhteiskunnassamme puhutaan hyvinvoinnista itsestään selvyytenä. Hyvinvoinnista huolehtiminen ja sen kehittäminen olisi yksilön ja yhteisön kannalta tärkeä asia. Tiedetäänhän että hyvin voivassa työyhteisössä henkilöstö on motivoitunutta, vastuuntuntoista ja säilyttää ryhtinsä vaikeissakin muutostilanteissa.

Osana yrityskuvaa tarjoillaan arvoja, joilla todellisuudessa voidaan pyyhkiä nenät. Vastuun kantaminen ja siinä onnistuminen olisi nähtävä jo kansallisella tasolla. Nyt jos koskaan olisi rajoitettava ja valvottava lainsäädännällä yritysten toimintaa ja vapauksia. Viime vuosien lähes veret seisauttavissa Nokian ja Stora Enson työntekijöiden irtisanomisissa koen, että meidät työläiset on vedetty suorastaan kölin alta. Eettisesti korkeita arvoja vaalitaan niin kauan kun eivät häiritse voiton maksimointia. Jos yhteiskuntavastuun ylläpitäminen vaarantaa tavoitteen, saa se tietenkin väistyä rahan ja voiton alttarilta.

Aalto-yliopiston taloustieteen professorin Pertti Haaparannan mukaan Suomen kilpailukyky on yhä, parhaimmalla tasollaan lähes 40 vuoteen. Vientituotteiden kysynnän heikentyminen johtuu Haaparannan mielestä yritysjohdon virheistä ja surkeasta myyntiosaamisesta, ei työntekijän osaamattomuudesta tai ahneudesta.

Talouselämän artikkelissa Lauri Ihalainen kertoo että Suomi on anonut lainaa lähes 20 miljoonaa euroa Euroopan globalisaatiorahastolta, joka jakaa tukea suurissa rakennemuutostilanteissa. Se tukee maailmankaupan rakenteellisten muutosten seurauksena työnsä menettäneitä ihmisiä uudelleenkoulutuksessa ja -sijoittumisessa sekä työllistymisessä. Viimeistään nyt on selvää kuka maksaa viulut, meni huonosti tai hyvin, me veronmaksajat olemme aina maksumiehinä!

Riittäkö palkka elämiseen?

Hyvinvointi toki on muutakin kuin, terveys, toimeentulo ja elinolot. Mutta kyllä taloudellisella hyvinvoinnilla on merkittävin osuus ihmisen jaksamiseen.

Tutkijat tekevät vuosittain tutkimusta arvioimalla bruttokansantuotteen. Mittauksessa kotitalouksien aineellista hyvinvointia mittaavat kotitalouden saamat tulot. Ne kertovat, kuinka paljon kotitalous voi saamillaan tuloilla ostaa hyödykkeitä eli tavaroita ja palveluksia markkinoilta. Kyseinen mittari ei mittaa mitään tulonjaosta tai varallisuudesta.

Tuotannosta käsin ihmetystä herättää julkea toiminta eli kun, yrityksellä menee huonosti, johtajille luvataan lisää rahaa jotta pysyvät työssään, ja työntekijöille annetaan vähemmän rahaa jotta saavat pitää työnsä.

Mihin on hukkunut se paljon puhuttu talonpoikasjärkemme, palkkauksessa ja ihmisten kohtelussa? Me pienipalkkaiset työntekijät tuemme omia työnantajiamme välillisesti maksamalla veromme. Ei tosiaankaan tarvita ydinfyysikkoa kertomaan miten pärjätään 2.000€ palkalla. Kyllä täyspäiväisellä työllä pitää päästä köyhyysrajan yli, mutta ongelmana saattaakin olla se että yritysjohto ja poliittiseen eliittiin kuuluvat sopivat keskenään palkkatasonsa.

Tuloerot ja eriarvoisuus on lisääntynyt vuosi vuodelta, syyt siihen mahdollisesti ovat siinä että ne jotka päättävät omista palkoistaan päättävät myös duunarin palkoista.

Professori Pertti Haaparannan mukaan Suomessa ei ole kilpailukykyongelmaa, joka johtuisi palkankorotuksista tai työajoista. Emme haikaile johtajien palkkoja ja hyvinvointia vaan vaadimme riittävää korvausta perheen arkeen.

Raija-Riitta Luiro-Piippo toteaa, että tuloerot sekä eriarvoisuus ovat lisääntyneet ja tähän kehitykseen tarvitaan muutosta.

Metalliliiton seuraaviin Työehto- ja palkkaneuvotteluihin pitäisi sisältyä ratkaisu ihmisten jaksamisesta ja maksukyvystä. Maissa joissa AY-liike menestyy, on myös saavutettu paljon, sosiaalijärjestelmää ja työlainsäädäntöä on pystytty kehittämään. Kysehän on sosiaalisista oikeuksista ja periaatteesta, jonka mukaan sosiaali- ja terveyspalvelujen, koulutuksen ja kulttuurin tulee olla kaikkien ulottuvilla.

Metallin jäsenten kannalta on merkitystä, toimiiko liitto jäsentensä edunjakajana ja kirjaamiensa arvojen pohjalta pitäen huolen, että metallityöntekijän pöydässä on ruokaa ja että yhteiskunnan muita heikommassa asemassa olevista ja haavoittuvista ryhmistä huolehditaan.

(Haaparanta esittelee tarkemmin ajatuksiaan juuri ilmestyneessä Palkansaajien tutkimuslaitoksen Talous & Yhteiskunta –lehdessä.)

RAIJA-RIITTA LUIRO-PIIPPO
PÄÄLUOTTAMUSMIES
AO. 70 PUHEENJOHTAJA

Tavoitteeksi metallialalle ammatillinen valinta eläkeikään

Kari Purmonen toteaa, että huippueläkkeitä voitaisiin leikata eläkekatolla. Näin rahat saataisiin riittämään ja jatkuva keskustelu työntekijöiden eläkeiän nostosta voitaisiin lopettaa.

Metalliliitto ja Teknologiateollisuus alkavat hieroa uusia sopimuksia kuluvan vuoden aikana. Suomessa työnantajapuoli on tarjonnut jo alustavasti sopimusratkaisuksi nollalinjaa, mutta esimerkiksi Saksan IG-metalli hakee palkkoihin yli 6 prosentin korotuksia. Metallin sopimusneuvotteluissa tulee olemaan varmasti haasteita. Edellisen kerranhan raamisopimuksen tekoon yhtyi liittojen ja teknologiateollisuuden lisäksi SAK ja maan hallitus; tuloksena voimassa oleva TES sisältöineen.

Tuon raamisopimuksen sisällöstä vähemmän julkisuutta on saanut osa-aikaeläkeiän nosto 58 vuodesta 61 vuoteen. Tämä on asia, mikä minun mielestäni lyö korville, kun puhutaan työssä jaksamisesta ja työurien pidentämisestä varsinkin alkupäästä. Onhan aika yksinkertaista matematiikkaa jos kaksi 58-vuotiasta aloittaa samassa työpaikassa osa-aikaeläkkeen, missä puolet on työaikaa ja puolet eläkeaikaa: tuloksena syntyy yksi uusi työpaikka jollekin nuorelle. Nyt tällaista mahdollisuutta siis sovittiin jatkettavaksi kolmella vuodella eteenpäin.

Työeläketurva perustuu lakiin, mutta sen ehdoista sovitaan pitkälle työmarkkinajärjestöjen keskinäisin neuvotteluin. Minun esitykseni on: ammatillisen eläkeiän valinta metalliin, jolloin 40 työvuoden jälkeen pääsisi eläkkeelle ilman elinaikakertoimen leikkauksia. Rahoitus tähän järjestyisi jos Ay-pomot ja raamisopijat hyväksyisivät eläkekaton, jollainen on jo monessa EU-maassa ja esimerkiksi USA:ssa, missä eläkekatto on noin 6700 euroa.

Tutkimusten mukaan korkein tuloviidennes elää useita vuosia pidempään kuin alin viidennes, eli isopalkkaiset nostavat huomattavasti pidempään korkeita eläkkeitään kuin pienipalkkaiset pieniä eläkkeitään. Taloussanomien linkin kautta verokoneessa ilmoitetulla listan viidennellätoistatuhannella sijalla olevan vuositulot olivat noin 150 000 euroa. Noilla tuloilla saa vuodessa 90 000 euron eläkettä, joka tekee 7500 euroa kuukaudessa, kun eläke on 60 prosenttia tuloista. Pitää muistaa, että työntekijän suorittaman työn arvo on suurempi kuin on työntekijän palkka, siksi yhteiskunnan eläkejärjestelmässä on kehittämisen ja muutokseen kova tarve. Näistä huippueläkkeistä olisi varaa leikata eläkekatolla niin rahat saataisiin riittämään ja jatkuva työurakeskustelu tavallisten työntekijöiden eläkeiän nostosta voitaisiin lopettaa ja ihmiset päästää eläkkeelle, kun siitä vielä kykenee hetken nauttimaan.

Varmaan osana tulevissa sopimusneuvotteluissa ratkaisua ongelmiin tullaan etsimään työurien pidentämisestä. Metallin sopimuksissa monesti toitotetaan vastuunkantoa. Eläkekaton saaminen olisi hyvä juttu. Eläkekaton vastustaminen tarkoittaa sitä, että kannattaa pientuloisten maksavan veroeuroillaan isotuloisten eläkkeitä.

KARI PURMONEN
PÄÄLUOTTAMUSMIES
KONE INDUSTRIAL OY

Nollalinja loisi todellisuudessa työttömyyttä ja köyhyyttä, toteaa Ari-Pekka Hynynen.

Nollalinjalla köysi kiristyy

Nollalinja palkankorotuksissa tarkoittaa aivan samaa kuin palkanalennus. Kuka tätä tosissaan haluaa? Ostovoiman hiipuessa, ruohonjuuritason palkansaajilla ansiot menevät peruselämän kustannusten nousuun, jos niihinkään enää käteen jäävä ansio verojen jälkeen riittää.

Kuinka paljon palkankorotusten nollalinjan ja ostovoiman alenemisen vaikutuksen myötä luotaisiin uusia työpaikkoja?

EK:n ajamalla linjalla tapahtuu vastakkainen reaktio, eli säästämisvimma yrityksissä kiihtyy ja tehdään hätäsuunnitelmia, jopa henkilöstön vähentämisestä. Työttömyyden lisääntymisen uhka, ja näistä johtuvista syistä, luodaan jo painetta hallituksen ja kuntien suuntaan laatia leikkauslistoja kulujen karsimiseksi, sekä sitä kautta lisätä pahoinvointia koko yhteiskunnassa.

Tämäkö on se todellinen tarkoitus, luoda työttömyyttä ja köyhyyttä?

Täytyy muistaa, että palkansaajien ostovoimaa lisäämällä valetaan hyvinvointivaltion perustukset. Aikanaan käytössä ollut ja toimivaksi todettu työttömyyseläkejärjestelmä, olisi palautettava päivitettynä vaikka määräaikaisella lailla. Tällä toimenpiteellä luotaisiin huomattavasti lisää työpaikkoja, etenkin työelämästä syrjäytymisvaarassa oleville nuorille.

Keskusjärjestöjen ja ammattiliittojen on päästävä eroon tai vaihtoehtoisesti lopetettava saunanlaudesopimusten tekeminen. Sovitut asiat paperille ja nimet alle. Sopimusrikoksesta, on tarvittaessa haastettava raastupaan. Tämä tuntuu olevan kanta täällä metallin jäsenten keskuudessa.

Mutta nyt on ensisijaisesti aloitettava neuvottelut ostovoiman palauttamisesta, ennen euroa olleelle tasolle. Euroon siirtymisen ja menneiden palkankotusten tason vuoksi tilipussi tuntuu aina vaan laihemmalta. Tämä linja ei voi jatkua. Eiköhän vertailukelpoisia tilastoja löytyne rakkaan naapurimaamme Ruotsin puolelta?

Ostovoiman palauttamisen jälkeen on aloitettava neuvottelut ihan oikeista palkankorotuksista ja muista työelämään liittyvistä laatuasioista. Vaatimukset on esitettävä avoimesti. Laatu- ja palkankorotusperusteet löytyvät ihan työntekijän arkielämästä, eikä välttämättä yhtiöiden tilinpäätöksistä tai erilaisista tilastoista.

Tämä hiihtokausi ainakin täällä etelässä on ollut valitettavasti niin pitkä, että todennäköisesti jo kaikki työelämän heikennysehdotukset on ehditty pohtia suksien päällä.

Kaikesta huolimatta, lämpimän kesän odotusta!

ARI-PEKKA HYNYNEN
PÄÄLUOTTAMUSMIES
AO.168 PUHEENJOHTAJA

Metallin jäsenyyspohdiskelua:

Mitä liiton jäsenyys merkitsee tänään?

Metalliliittoa ei ole olemassa ilman jäseniään ja mitä enemmän meitä on, sen vahvempia me liittona olemme. Edellinen lause todennäköisesti pitää paikkansa silloin, jos jäsenten asioita pystytään työpaikoilla menestyksellä hoitamaan ja työmarkkinaneuvotteluissa, sekä edunvalvonnassa onnistutaan jäsenten edun mukaisesti.

Metallityöväen liiton perustehtävänä on jäsenten työ- ja palkkaehtojen, sekä yhteiskunnallisen aseman parantaminen. Mitä enemmän jäseniä liitossa on ja mitä parempi heidän työmarkkina- asemansa yhteiskunnassa on, sitä paremmin Metalli pystyy liittona perustehtävänsä hoitamaan.

Pitäisikö Metallin olla jäsenilleen palvelun tuottaja vai aatteellinen liitto/yhdistys? Odottaako jäsen Metallilta pelkästään perinteisiä etuja ja vapaa- ajan toimintaa vai onko odotuksena jäsenten edun mukainen taistelu työmarkkinoilla, palkkaneuvotteluissa ja yhteiskunnassa? Vai liittyykö jäsenten odotukset molempiin?

Jäseneksi liittyminen Metalliin ei ole niin itsestään selvyys, kun se oli 70 ja 80- luvuilla. Silloin jäseneksi liittymisessä oli perinteitä; oltiin useimmiten "duunari-taustaisia" ja poliittisesti valveutuneita. Nyt metallialalle tulevat ovat enemmistöltään "toimihenkilötaustaisia" ja duunari-liittoon liittyminen ei ole enää niin selvää.

Myös ennen niin perinteinen ja työntekijän kannalta turvallinen "toistaiseksi voimassa oleva työsuhde" edesauttoi jäseneksi liittymistä. Nyt työpaikoilla työskentelee työntekijätehtävissä, edellisten lisäksi sekalaista porukkaa, on määräaikaisia ja vuokratyöntekijöitä, 0-sopimuksella työskenteleviä, ammattikorkeakoululaisia ja ruokapalkalla työskenteleviä toisen asteen työharjoittelijoita. Edellä mainittujen määrä on työpaikoilla lisääntymään päin ja heidän jäseneksi liittyminen on olennaisesti alhaisempaa, kuin toistaiseksi olevassa työsuhteessa olevien on. Yleensä he työskentelevät myös heikoimmilla työsuhteen ehdoilla ja mm. vaihtuvuus heidän kohdallaan on selkeästi suurempaa.

Myös työnantajat, yrittäjät ja mm. viljelijät ovat järjestäytyneet heidän etujaan ajaviin järjestöihin. Sen takia on tärkeää, että myös työntekijät ovat järjestäytyneitä ammattiliittoihin ja voivat suurempana yhtenäisenä joukkona ajaa työ- ja palkkaehtojaan, tarvittaessa käyttää siihen myös painostuskeinoja.

Itselleni Metalliliiton jäsenyys ja ay-liikkeessä yleensä toimiminen on aina merkinnyt ennen kaikkea yhteisöllisyyttä ja yhteisten tavoitteiden eteen yhdessä tehtävää työtä.

Ammattiosastojen ja työpaikkojen luottamushenkilöiden on nyt panostettava entistä enemmän myös perustehtävän hoitamiseen, jäsenhankintaan ja työpaikkakartoitukseen. Tällä saadaan jäsenmäärän lasku ainakin hidastumaan ja jos samalla Metalli kamppailee aktiivisemmin jäsentensä työ- ja palkkaehdoista, kenties jäsenmäärä alkaa hieman jopa nousta.

TAPANI KOIVUNEN
PÄÄLUOTTAMUSMIES
PALODEX GROUP
AO. 338 TUUSULA

Tapani Koivuselle Metalliliiton jäsenyys on ennen kaikkea yhteisöllisyyttä ja yhteisten tavoitteiden eteen tehtävää työtä.

Vihdoinkin toteutui Kuuban matka

Auringon, kuumien rytmien ja vanhojen jenkkiautojen maa

Olen jo vuosia suunnitellut Kuuban matkaa ja nyt se sitten vihdoin toteutui.

Ensin olimme viikon Havannassa, jossa asukkaita on 2,2 miljoonaa. Ei siis mikään pikkukaupunki. Rapistumaan päästetyt rakennukset todistivat, että ne ovat olleet aikoinaan todellisia loistorakennuksia.

Eräs turisti totesikin aika osuvasti, että Havannan rakennukset ovat varmaan maailman kauneimmat rapistumaan päässeet rakennukset.

Eli sielläkin, jos jossain olisi kirveellä, ei kun remonttiporukalla töitä.

Onhan niitä jo korjattukin, mutta urakkaa riittää lähes silmin kantamattomiin.

Vanhoja jenkkiautojakaan ei voinut sivuuttaa kuvaamatta.

Paikallisia bändejä tuntui riittävän joka ravintolaan ja kaduillekin.

Eli musiikki soi, missä sitten kuljitkin.

Castron vastaanotto peruuntui!

Olimme mielestäni sopineet tapaamisen Fidelin pikkuveljen Raulin (s.1931) kanssa, mutta se peruuntui hänen kiireisiin vedoten. Hänhän aloitti kautensa 2008.

Fidel (s.1926) ehti olemaan vallassa 50 vuotta.

Che Guevaran muisto elää Kuubassa

Vallankumoustaistelija Che Guevaran (1928-1967) kuvia oli jos jossakin näkyvillä ja sijoitettuna erilaisiin esineisiin.

Hänhän oli alkujaan Argentiinalainen lääkäri. Kuuban vallankumouksessa hän oli Fidel Castron kanssa keskeinen henkilö. Myöhemmin hän yritti käynnistää vallankumouksia useissa maissa kunnes Bolivian armeijan sotilaat teloittivat hänet vuonna 1967.

Kuolemansa jälkeen Che Guevarasta tuli legenda. Kuubassa oli paljon myytävänä häneen liittyviä käsintehtyjä matkamuistoja, joiden hinnat olivat edullisia.

Kuubassa paljon nähtävää

Siellä on todella paljon nähtävää, etenkin Havannassa.

Kuten mm. vallankumousaukio, jossa Fidel on pitänyt puheita miljoonille kuulijoille.

Näkemisen arvoisia ovat myös Capitolio ja kuuluisuuksien suosima Hotel Nacional. Itse asuimme Hotel Plazassa, joka on rakennettu 104 vuotta sitten. On todella tyylikäs sisältäkin.

Kuubassa on asukkaita 11 miljoonaa. Pituudeltaan maa vastaa lähes Suomen pituutta 1200 km. Leveyttä on 32-145 km. Eli saari on paikoin todella kapea. Pinta-alaltaan 110 860 neliökilometriä se on vajaa kolmasosa Suomesta.

Toinen viikko Varaderossa olikin sitten ihan jotain muuta.

Kohde on enemmän aurinkorantapaikka. Siisti paikka sekin oli, mutta niin erilainen kohde kuin Havanna. Oli ihan hyvä valinta että oltiin kahdessa erilaisessa paikassa.

Suosittelen lämpimästi

Voin suositella lämpimästi Kuuban-matkaa. Suora lento kestää 10-11 tuntia tuulesta riippuen. Aikaeroon totuttelu, -7 tuntia, vei jonkin verran aikaa.

Kameran muistikortit täyttyivät sielläkin pikavauhtia.

Minulta on matkan jälkeen kysytty, että menisinkö uudelleen Kuubaan. Siihen on ollut todella helppo vastata, että totta kai.

EERO TUHKANEN
ALUETOIMITSIJA

Mustamäki-kirja on onnistunut hyppy historiaan

Metalliliiton toimitsijana yli 30 vuotta toiminut Timo Sandberg on nykyisin varsin tuottelias kirjailija. Sandberg on asunut koko liitossa työskentelynsä ajan Helsingissä ja Uudellamaalla. Tuolloin hän oli helsinkiläisen ammattiosaston, Metalli vitosen jäsen.

Eletään kansalaissodan jälkeistä tulenarkaa aikaa, Suomi kärvistelee kieltolain kourissa. Lahden Metelinmäeltä löydetään ammuttu mies, ja muutaman päivän päästä toinen.

Etsiväkonstaapeli Otso Kekki arvelee tapauksia pirtuporukoiden välienselvittelyiksi, kunnes löytää molemmilta kuolleilta yhteyksiä Veraan, venäläistaustaiseen kaunottareen.

Kansalaissodan jälkimainingeissa tärkeämpää tuntuu olevan se, että miesten epäillään levittäneen öisin punaisten lentolehtisiä. Poliisipiireissä Kekkiä pidetään puolueellisena, ja hänet siirretään pois tapausten tutkinnasta. Tilanne ei silti jätä Kekkiä rauhaan: onko sota sittenkään kaikkien osalta ohi?

Vetävä historiallinen rikosromaani sijoittuu 1920-luvun kahtia jakautuneeseen Suomeen. Ristiriitojen ja kaunojen piinaama kansa yrittää jatkaa elämää sodan muistot seuranaan – iloa ja unohdusta haetaan pirtusta ja rehevistä jutuista.

Mustamäki on Timo Sandbergin neljästoista aikuistenromaani ja uusi aluevaltaus.

Timo Sandbergin uusin romaani Mustamäki valoittaa mielenkiintoisella tavalla lähihistoriaa. Siinä käsitellään muun muassa kansalaissodan jättämiä haavoja, jotka eivät vieläkään ole kokonaan parantuneet.

Mustamäki on saanut hyvät arviot

”Sandberg huomioi Suomen jakautuneen tilan, ja kuoren alla kuhisseita ääriasenteita. Oikealta kaikui vapaussota jatkukoon -julistuksia ja vasemmalta kosto elää -varoituksia. On harvinaista, että tällaisia pohjavirtoja kosketellaan poliisiromaanissa, saati asiantuntevasti. Olkoon Timo Sandbergin askel historiaan hetkellinen tai pysyvämpi, hän on Mustamäessä luonut uransa tähän asti hienovireisintä jälkeä.”

Veli-Pekka Leppänen
Helsingin Sanomat

”Mustamäki ottaa tiiviin otteen lukijastaan. Kirjaa ei malttaisi jättää käsistään ennen yllättävää ja kaikessa karmeudessaan oikeudenmukaiselta tuntuvaa loppuratkaisua. Ihmissuhdekuvaus on Sandbergin romaanissa jälleen taitavasti kuvattua.”

Pertti Ehrnrooth
Keskisuomalainen

”Nyt onnittelen Timo Sandbergia. Hän on ottanut uudenlaisen haasteen ja lähtenyt uuteen aluevaltaukseen. *Mustamäen* luettuani olen sitä mieltä, että tätä lisää, kiitos.”

Hannu Hurme
Kansan Uutiset

”Olin aiemmin huono tai laiska lukemaan kirjoja, mutta Timpan dekkareita luettuani huomasin, että jaksankin pysyä sen aikaa paikallaan, että voin lukea. Aiemmat kirjat ovat olleet myös hyviä. Tämä Mustamäki pisti funtsimaan, miten paljon joutuu selvittämään taustatietoja saadakseen noin korkeatasoisen kirjan. Mukana vakavien asioiden joukossa on sopivasti sanontoja ja huumoria. Hyvä kirja!”

Eero Tuhkanen
Etelä-Suomen Sanomat, verkkolukupiiri

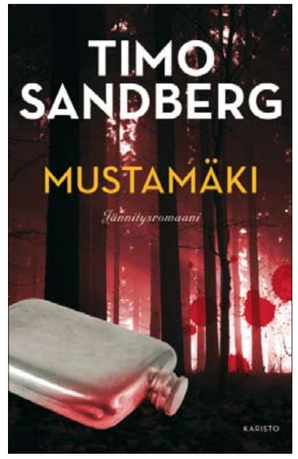

Teräksen teko loppui Koverharissa

Koverharin tehtaan reilun viidenkymmen vuoden mittainen teräksen teko loppui 2012 keväällä. Hyvin alkanut investointi- ja kesäremontti oli jo melkein loppusuoralla kun tuli juhannuksen jälkeen tieto, että FNsteel haetaan konkurssiin. On tämäkin nyt koettu, vaikka moni ei tahdo uskoa vieläkään todeksi tapahtunutta. Odottavat jos tehdas käynnistetään.

Jos tehdas seisoo käyttämättömänä ensi kesään, niin voidaan sanoa, että siellä on niin paljon aiheutunut vaurioita, ettei sitä pienellä rahalla saada toimimaan.

Osalle konkurssipesä järjesti töitä, jopa tämän vuoden puolelle. Kunnossapitohenkilöstö oli ulkoistettu ABB:lle ja heillä työvelvoite oli lokakuun loppuun ja irtisanomisaika (6 kk) viimeisillä päättyi helmikuun puolivälin tienoilla. Tehtaalla oli paljon pitkän työuran tehneitä ammattihenkilöitä. Ikä kun on yli 50 vuotta, niin on todella vaikea saada työpaikkaa ja monelle tuotannon työntekijälle etenkin, kun ei ole vastaavanlaisia töitä saatavilla.

Koverharin ammattiosaston työssä käyvien ikäjakauma on seuraavanlainen: 20-29 v. 14 %, 30-39 v. 20 % , 40-49 v. 20%, 50-64 v. 46 % . Suuri määrä on eläkeikää lähestymässä ja osa pääsikin suoraan eläkkeelle.

Työllistyminen on nuoremmille ollut jonkin verran helpompaa. Muutamia kymmeniä onnekkaita on saanut työpaikan. Hangossa mm. Visko, Fermion, Forcit sekä Genencor on ottanut töihin. Tarkkaa tietoa ei ole tullut ammattiosastollekaan työllistyneistä henkilömääristä.

Monelle on tullut eteen uudelleen kouluttautuminen ja Axell Karjaalla ja Luksia Lohjalla on ollut koulutuspaikkoina. Ehkä tämä niiden osalta helpottaa työn saantia, toivotaan parasta.

Seppo Koponen ja Reino Lesonen miettivät ikääntyvän jäsenistön tulevaisuutta. He ovat sitä mieltä, että puheet eläkeiän nostamisesta ovat turhia, käytäntö sanelee aivan muuta.

Hangossa ja Raaseporissa on todella vaikea työllisyystilanne. Viimeisten vuosien aikana on hävinnyt useita satoja työpaikkoja.

Tämä on haastava tilanne ammattiosaston kannalta. Maksavia jäseniä ei ole montaa ja tulee eteen vääjäämättä yhdistyminen johonkin muuhun ammattiosastoon. Asia tullaan ratkaisemaan tämän vuoden lopulla. Siihen mennessä on varmaan saatu tieto saadaanko Koverharin tehtaalle jatkaja tai muu toimija samalle tontille, niin että ammattiosaston toimintaa voidaan jatkaa.

Ammattiosasto on pitänyt huolta jäsenistään ja järjestänyt Te-keskuksen ja Metallin työttömyyskassan kanssa yhteisiä tilaisuuksia, jotta jäsenistö sai parhaan mahdollisen avun joutuessaan työttömäksi.

Järjestämme kuluvan vuoden aikana jäsenistölle erilaisia tapahtumia ja tuemme monin eri muodoin mm. kouluttautumisessa ym. Onhan ammattiosaston pidettävä huolta myös työttömistä.

TERVEISIN

REINO LESONEN
METALLI-100 TALOUDENHOITAJA

SEPPO KOPONEN
METALLI-100 VARAPUHEENJOHTAJA

TYÖTAISTELUOPAS!

Hiljattain tarkastettiin Kalevi Höltän tohtorinväitöskirja Toimintaoikeudet ja työtaisteluvapaus. Tämän pitkän linjan ayjuristin tuotantoon kuuluu myös parisen vuotta sitten ilmestynyt kansantajuinen Työtaisteluopas.

Kirjasta ei suotta mainosteta teokseksi, joka ”sopii kaikille jotka ylipäänsä ovat töissä”. Hölttä on selventävästi vastaillut moniin polttaviin kysymyksiin, kuten miten lakko järjestetään, mitä taktiikoita ja tekniikoita kannattaa käyttää, mitä lain mukaan saa tehdä ja mitä ei sekä millaisia työtaistelun lajeja on olemassa.

Kirja tulee todellakin suureen tarpeeseen. Voidaankin todeta, että jotakuinkin tuuliajolla olleet työntekijät saavat kirjasta huomattavasti kättä pidempää aseistusta väistämättömiin kahnauksiin rahanhimoisten työnteettäjien kanssa.

Käytännön opasta työtaistelusta ei ole ollut pitkään aikaan saatavissa. Ammattiliittojen työtaistelutilanteissa käytetään tilannekohtaisia lakko-ohjeita, jotka usein ovat vain luetteloita työntekijöille kuuluvista eduista lakon aikana. Näin kävi mm.

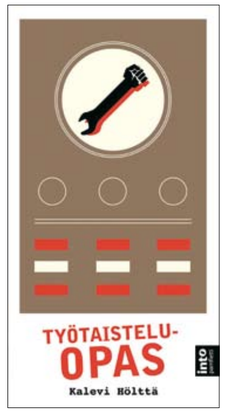

toissa syksyn Metalliliiton lakossa. Esimerkiksi tiedotus ontui pahoin ja moni luottamusmiehkään ei ollut selvillä lakon todellisista vaatimuksista jne.

Mitä työtaistelu on?

Markkinatalouteen kuuluvat myös työmarkkinat. Työnantaja hankkii käyttöönsä työvoimaa, jota työntekijä vuokraa työnantajalle työsuoritusten aikaansaamiseksi.

Työnantajalla on usein tuotantovälineiden omistajana vahvempi asema, koska omistusoikeuden nojalla se päättää välineiden käytöstä ja siitä, kuka niitä käyttää ja millä ehdoilla.

Tämä valta-asema on johtanut siihen, että työntekijöillä on oltava jonkinlaisen tasapainon saavuttamiseksi painostuskeinoja, koska muuten neuvottelut olisivat vain ”joukolla kerjäämistä”. Työtaistelumahdollisuus on tällainen panostuskeino. Työtaisteluvapaus on kirjattu monien maiden perustuslakeihin perusoikeutena ja on oikeusvaltioissa olennainen vapaus.

Viime aikojen hyökkäykset työtaisteluoikeutta vastaan osoittaa kapitalistien edustajien tietämättömyyden tai härskin piittaamattomuuden perusoikeuksista.

Työtaisteluvapauden vastakohta on pakkotyö!

Työtaistelulla tarkoitetaan siis työsuhteisiin liittyvää kollektiivista eli joukolla järjestettävää painostusta vastapuolen taivuttamiseksi suostumaan esitettyihin vaatimuksiin.

Tarvitaanko työtaisteluja?

Työnantajien ja työntekijöiden järjestöjohtajat käyttävät fraseologiaa, että työtaistelu on viimeinen keino ja että sitä pitää välttää viimeiseen asti, koska se aiheuttaa taloudellisia menetyksiä yrityksille ja kansantaloudelle.

Yhtä hyvin voidaan kyseenalaistaa yritysten lomautukset ja irtisanomiset. Nekin aiheuttavat taloudellisia menetyksiä ja supistavat kansantaloutta. Irtisanomiset ja lomautukset vain turvaavat omistajien voitot ja rahoittajien korkotulot. Taloudellisen edunvalvonnan kannalta työtaistelut ovat työntekijöille vähintään yhtä tarpeellisia kuin lomautukset yrityksille.

Erityisesti poliittiset työtaistelut ovat näytelleet merkittävää roolia demokraattisten uudistusten aikaansaamiseksi. Vuoden 1905 suurlakolla saatiin aikaan yleinen ja yhtäläinen äänioikeus. Vuoden 1917 yleislakko toi sanan- ja yhdistymisvapauden jne.

METALLIRISTIKON RATKAISU

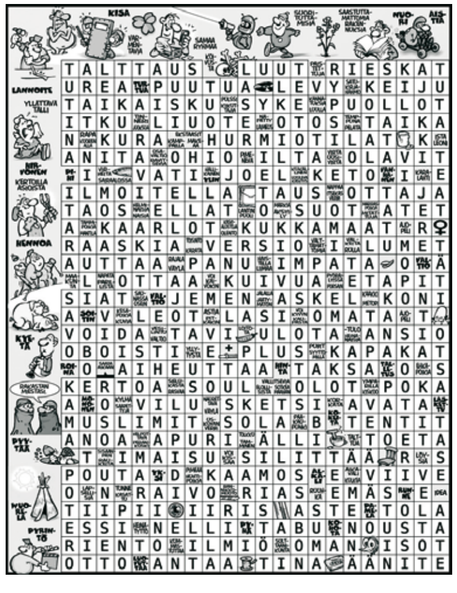

Työtaisteluvapaus on oikeusvaltiossa olennainen oikeus, korostaa Terho Laitila. Hänen mielestään ainakin jokaisen luottamushenkilön tulisi perehtyä Kalevi Höltän kirjaan Työtaisteluopas.

Jokaisen työläisen käsikirja

Työtaisteluja tulee olemaan tulevaisuudessakin, vaikka rajoitusyritykset ovatkin ennen näkemättömän rajuja. Siitä pitää huolen perusristiriita työn ja pääoman välillä. ”Mitä pienempi palkka, sitä suurempi yrityksen voitto.”

Työtaisteluopas listaa työtaistelun erilaisia muotoja ja käytettäviä taktiikoita sekä ohjeistaa miten työtaistelu järjestetään tehokkaasti. Myös toimet mitä lain mukaan saa ja ei saa tehdä tuodaan oppaassa selkeästi esille.

Kirja on tarkoitettu etenkin ammattiyhdistysaktiiveille ja luottamushenkilöille, mutta on varsin tarpeellinen ja kätevä opus kaikille työntekijöille.

TERHO LAITILA
PÄÄLUOTTAMUSMIES

EU:sta parannus vuosilomaan

Entisenä telakan pääluottamusmiehenä kansanedustaja Kari Uotila (oikealla) pitää edelleen tiivistä yhteyttä metallin työpaikoille. Tässä hän on tutustumassa Kone Oy:n tehtaaseen pääluottamusmies Kari Purmosen kanssa.

Eduskunnan työ- ja tasa-arvovaliokunta on saanut valmiiksi mietinnön koskien vuosilomalain muutosta, joka parantaa palkansaajan vuosilomaoikeutta. Muistan vanhastaan, kuinka kesälomalla harmitti, jos sairastui ja lomasta meni päiviä hukkaan. Harvoin sairasloma ylitti seitsemän päivän karenssia, mikä olisi tarvittu, jotta loma olisi vastaavasti jatkunut. Tavallinen vatsatauti tai flunssa meni automaattisesti omaan piikkiin.

Harvoin EU on duunareille hyvää tuonut, mutta nyt EU:n tuomioistuimen tulkinta pakotti hallituksen ja eduskunnan parantamaan vuosilomaoikeutta. Ensi syksynä 1.10 alkaen, lakisääteisen vuosiloman ajalle osuvat sairauslomapäivät jatkavat työntekijän halutessa aina lomaa. Lomapäivien siirrosta on toki oltava työntekijän nimenomainen pyyntö ja työnantajalle on esitettävä luotettava selvitys työkyvyttömyydestä.

Vasemmistoliitossa olisimme halunneet parannuksen koskevan myös lakisääteisten vuosilomien päälle tulevia työehtosopimuksen mukaisia lomia ja vapaajaksoja. Porvaripuolueille tämä oli tietenkin kauhistus, kun he eivät pitäneet koko uudistuksesta sen työnantajille tuomien kustannusten takia. Työnantajapuolihan väittää uudistuksen maksavan sille peräti pari sataa miljoonaa vuodessa. Keskustan duunarivastaista linjaa osoitti se, että he olisivat halunneet rajata kaikki yli neljän viikon menevät lomat lain soveltamisen ulkopuolelle.

Mielestäni uudistus on täysin perusteltu, sillä palkansaaja on vuosilomansa ansainnut ja oikeutettu viettämään sen terveenä. Luulenpa, että työnantajille aiheutuvista kustannuksisstakin tulee osa takaisin, kun työntekijä palaa lomalta aidosti levänneenä ja akut latautuneina.

Tätä mieltä on ollut myös Euroopan unionin tuomioistuin, kun se on ratkaisuissa todennut, että vuosiloman tarkoitus ei toteudu, jos siitä osa kuluu sairastettaessa. Työntekijä ei palaudu työn rasituksista ja kuormittuu aikaisempaa enemmän lomalta palattuaan. Sen sijaan tuomioistuin on todennut, että vuosiloman pitäminen tarkoituksensa mukaisesti edesauttaa työssä jaksamista ja voi vaikuttaa myönteisesti myös työurien pidentymiseen.

Perussuomalaisten hokema, että missä EU siellä ongelma ei tässä tapauksessa ainakaan pitänyt paikkaansa. Ilman sieltä tulevaa pakottavaa direktiivin tulkintaa olisivat suomalaiset palkansaajat joutuneet uhraamaan lomapäiviään sairasvuoteelleen vielä ties kuinka pitkään.

KARI UOTILA
KANSANEDUSTAJA

Karkkilan Metallityöväen ammattiosasto ry:n kannanotto: 7.3.2013

Jo riittää työelämän laadun heikentäminen! Säilytetään Suomi hyvänä paikkana tehdä työtä.

Olemme Karkkilan Metallityöväen ammattiosastossa seuranneet erittäin huolestuneina viime aikoina työnantajatahojen ja oikeistopuolueiden mediassa aloittamaa hyökkäystä työväestöä kohtaan. Se ei lupaa hyvää ensi syksyn sopimusneuvotteluihin.

Nyt jo väläytellään ajatuksia palkkojen alentamisista, ensimmäisen sairauspäivän muuttamisesta palkattomaksi, työaikojen pidentämisestä, eläkeiän nostamisesta ja viimeisimpänä kokoomusnuorten neljän eri piirijärjestön ehdotuksesta työehtosopimusten yleissitovuuden poistamisesta. Kesken voimassa olevan sopimuskauden vedetään mattoa työntekijöiden alta.

Elinkeinoelämän Keskusliitto EK on väläytellyt neuvottelutavoitteeksensa nollalinjan ja ajavansa huononnuksia voimassa oleviin sopimuksiin. Inflaatio on jo kuitenkin karannut palkkojen yleiskorotuksien ohitse ja metallityöläisen ostovoima on vuosien varrella heikentynyt, eli Metalliliitto on kyllä monen mielestä neuvotellut liiankin maltillisesti. Samaan aikaan yritykset kuitenkin jakavat osakkeenomistajilleen osinkoja ja johtajilleen erilaisia taloudellisia etuuksia, eli ei niiden kilpailukyky ainakaan siinä valossa ole ollut heikko.

Samaa todistavat viimeaikaiset kansainväliset vertailut ja tilastot, joissa Suomi sijoittuu yritysten kilpailukykyvertailuissa kärkisijoille, pärjää jopa paremmin kuin Ruotsi tai Saksa. Näyttää siis siltä, ettei näissä tapauksissa olekaan alan kilpailukyvystä kysymys, vaan yritysten omistajien ahneudesta.

Kysymmekin, missä on työnantajapuolen maltillisuus ja suhteellisuudentaju? Emme me pysty kilpailemaan Kaukoidän maiden kanssa palkkojen pienuudesta ja olojen kurjuudesta.

Yritykset jakavat tätä nykyä liian herkästi työläisilleen loppu-tilejä, mikäli tulos ei hetkellisesti saavuta asetettuja tavoitteita. Tällainen toiminta ei takaa yrityksille osaavaa, motivoitunutta ja ammattitaitoista työvoimaa. Se luo tilanteen, jossa työntekijä ei voi olla varma, onko yrityksellä jatkuvuutta, vai onko hänellä edessään työttömyys. Työläisiä kohdellaan tätä nykyä kuin karjaa. Jos lyhyen ajan tulos ei miellytä, ei muuta kuin teuraaksi vaan. Pääasia on yrityksen voiton maksimointi, hinnalla millä hyvänsä.

Karkkilan Metallityöväen ammattiosaston puheenjohtaja Teemu Tuiskula.

Niin kauan kuin työnantajat pitävät yli 50-vuotiaita, täysin terveitä ihmisiä, liian vanhoina työllistettäviksi, ei ole myöskään mitään syytä korottaa eläkeikää.

Vetoammekin työnantajiin, että nähtäisiin pidemmälle ja säilytettäisiin maltti yhteisen edun nimissä. Lomautetaan, jos on taloudellinen ja tuotannollinen pakko, mutta pidättäydytään irtisanomisesta.

Metalliliitto on viime vuosisadan ajanut työläisten oloihin parannuksia ja saanutkin aikaan merkittäviä asioita, jotka tänä päivänä ovat yhteiskuntamme kaikilla aloilla yleisesti käytössä olevia työelämän pelisääntöjä.

Tulevana syksynä joudumme tosipaikan eteen työehtosopimusneuvotteluissa ja niistä ennakoidaan vaikeita. Työelämän ja työehtojen heikentämisestä on tehtävä loppu, vaikka sitten lakko-oikeutta käyttäen. Jos työnantajapuolen vaateisiin suostutaan, viedään työläiseltä sekä ihmisarvo että ihmisoikeudet.

Karkkilan Metallityöväen ammattiosasto ei hyväksy palkkojen alentamista, sairausloman karenssipäivää, eläkeiän nostamista, eikä työehtosopimuksen yleissitovuuden poistamista. Emme anna tuumaakaan periksi huononnuksille, joita työnantajapuoli ehdottelee, vaan varaudumme taistelemaan oikeuksiemme puolesta säilyttääksemme Suomen edelleenkin hyvinvointivaltiona ja hyvänä paikkana elää ja tehdä työtä.

KARKKILAN METALLITYÖVÄEN
AMMATTIOSASTO RY

Rahanjakolaskuja, osa II

Markku Nieminen

Kirjoitin kahdeksan vuotta sitten jutun otsikolla: ”Rahanjakolaskuja”.

Syynä kirjoitukseen oli se, että yritykset olivat v. 2004 jakaneet osinkoja 8 miljardia euroa. Samaan aikaan ne valittivat rahapulaa, eikä palkankorotuksiin kuulemma ollut mitään mahdollisuuksia.

Osinkoja yritykset ovat jakaneet joka vuosi vähintään sen 8 miljardia, joinakin vuosina yli 10 miljardia. Lehtitietojen mukaan 65 pörssiin listattua yritystä jakoivat taas viime vuoden tuloksestaan osinkoja, sen 8,2 miljardia. On taas aika laskea mitä muuta sillä rahalla olisi saanut.

Tilastokeskuksen mukaan 6/2012 Suomessa oli työikäistä väestöä 2 581 000. Heistä yrittäjiä oli 346 000 ja työttömiä 223 000. Työllisiä oli siis 2 012 000.

Mediaani kuukausiansio oli v. 2011 viimeisellä neljänneksellä 2776 €/kk. Vuodessa se on 33312 €. Kun yritysten jakamien osinkojen määrä jaetaan tuolla mediaanivuosiansiolla, saadaan tietää että sillä olisi työllistetty 246 157,54 työtöntä vuodeksi!

Siis kaikki tilastokeskuksen tilastoimat työttömät ja vielä 23 000 tuhatta ylikin - ja kohtuullisella palkalla!

EK:n herrat väittävät, ettei palkankorotuksiin ole varaa. Lasketaanpa. Annetaan siitä 8,2 miljardista puolet kapitalisteille ja jaetaan loput palkankorotuksina työssä olevalle porukalle. 4,1 miljardia jaettuna 2 miljoonalla 12 tuhannella onnellisella, joilla vielä on työpaikka, antaa tulokseksi 2037,77 € vuodessa. Se tekee kuukaudessa 169,81 €.

Nämä 65 yritystä pystyisivät siis kustantamaan kaikille työssä oleville n. 6 prosentin palkankorotuksen jos kapitalistit tyytyisivät puolittamaan osinkonsa! Rohkenen väittää, etteivät he nälkään nääntyisi vaikka näin tekisivät.

Näissä laskuissa ovat mukana vain pörssiin listatut yritykset. Listaamattomien yritysten osinkojen jaosta ei tietoja löytynyt. Erilaiset johtajien bonukset ja palkkiot ovat nekin hämärän peitossa, mutta muodostanevat merkittäviä summia. Oma lukunsa on harmaan talouden mustaan aukkoon katoavat rahat, joita arvioidaan olevan 5 – 15 miljardia.

Vielä kehtaavat väittää, ettei rahaa palkankorotuksiin muka ole.

Se on törkeä vale jota EK:n pösöt, porvarit ja muut markkinatalouskapitalismiin hurahtaneet meille yrittävät syöttää.

Tätä kirjoittaessa (18.3) työmarkkinakeskusjärjestöt käyvät ”tunnusteluja” siitä, onko mahdollista aloittaa neuvottelut keskitetystä työmarkkinaratkaisusta, vaikka raamisopimus on voimassa vielä lokakuun loppuun asti. Hallitus vaatii tuloksia kehysriiheensä 21.3 mennessä. Pahoin pelkään, että palkankorotuksiksi sovitaan 0,1 %,hallitus ”tulee vastaan” alentamalla tuloverotusta. Sairauspoissaolokarenssi on tietysti neuvottelupöydässä ja työajanlyhennysvapaat ja muut lomat, eläkeiän nostosta puhumattakaan. Ne ovat siellä nimenomaan työnteettäjien aloitteesta. Ne 8,2 miljardin osingot kun eivät kapitalisteille riitä. - Ei niille mikään riitä.

Hallitus keksii riihessään erilaisia leikkauslistoja – kun sitä rahaa ei ole kun ne ovat siellä kapitalistien rahasäiliöissä ja harmaan talouden mustassa aukossa ja valtion verotulotkin pienenee. Edessä on kivinen tie. Riihelle kuuluu etelärannasta bouzoukin soittoa, jota kohti hallitus Kataisen johdolla kulkee iloisesti sirtakin askelia tapaillen

ja ouzoa naukkaillen. Kreikan porvarien viitoittamalla tiellä...

MARKKU NIEMINEN
PÄÄLUOTTAMUSMIES
AO.77

LÄHTEET:
TILASTOKESKUS
HS.FI/TALOUS

Kapitalistit kannustinloukussa

Taloussysteemin voidaan sanoa olevan niin pahasti sairas ja laiskuuden demonien vallassa, että tuskin edes kuuluisa nasaretilainen saarnamieskään kykenisi manaamaan näitä ulos saastuttamasta yhteiskuntamme vielä jotenkin terveitä osasia.

Reaalitalouden, josta lasketaan maailman bruttokansantuote (yli 60 biljoonaa€), ulkopuolella on kymmenkertainen määrä kuviteltua spekulatiivista virtuaalipääomaa. Tässä virtuaalimaailmassa rahaa tehdään rahasta kestämättömästi ja ilman tavaratuotannon vaivaa.

•

Muistin virkistämiseksi todettakoon, että reaalitaloudessa kaikki todellinen rikkaus ja uusi jaettava syntyy tuotantoprosesseissa. Tuotantoprosessin liikkeellepanija ostaa raaka-aineet ja alkaa muokkauttaa näitä värväämällään työvoimalla haluamikseen tuotteiksi. Valmiit tuotteet tämä myy markkinoilla voitollisesti verrattuna satsaamalleen pääomalleen.

Voitto ei tule itsestään. Työn arvo lisätään kokonaisuudessaan valmistettujen tavaroiden hintoihin, mutta työntekijälle tämän tekemästä työnarvosta maksetaan ainoastaan osa palkan muodossa. Tätä työntekijälle maksamatonta työn arvon osaa kutsutaan lisäarvoksi. Kaikki reaalitaloudessa olevat voitot, korot, osingot yms. ovatkin periaatteessa vain maksamatonta työtä.

•

Nyt virtuaalitaloudesta tuttu laiskan pääoman malli alkaa valloittaa myös Suomenkin tuotantojärjestelmää. Vaikka Suomen kansainvälinen kilpailukyky onkin vielä maailman huippuluokkaa, alkaa hälyttävää rapautumista jo esiintyä.

Syytä voidaan etsiä laiskasta pääomasta ja kapitalistien kannustinloukuista.

Äskettäisen tutkimuksen mukaan suomalaisten yritysten kilpailukyvyn heikkenemisen syynä nähtiin mm. kilpailijamaiden yritysten selvästi nopeampi kehitys, yritysjohtajien liian suuret palkkiot, huono työilmapiiri ja yritysjohdon tekemät strategiset virheet. Vaikka EK ja Teknologiateollisuus tietenkin muuta väittävät, ei työntekijöiden palkkatasoa nähty kilpailukykyä heikentävänä tekijänä.

Terho Laitila

Pääomapiirejä on alkanut vaivata helpolla pääsemisen anemia. Tämä ilmenee investointien vähenemisenä ja voittojen turvaamisena muilla toimenpiteillä kuin tuotantoa kehittämällä ja laajentamalla.

Suomalaiset poliitikot ja työnteettäjien etujärjestöt eivät ainakaan ole parantamassa maamme pahenevaa ahdinkoa. He laativat työnteettäjille lisää kannustinloukkuja, jotka laiskistavat näitä entisestään. Eläkeikää pyritään nostamaan ja opiskeluaikoja lyhentämään, että työvoiman tarjonta kasvaisi. Seurauksena on suurempi ja suurempi työvoimareservi, mikä painaa palkkoja alas turvaten laiskan pääoman lisäarvon suuruuden ja jopa kasvavan voitto-osuuden sen panematta tikkua ristiin tuotannon lisäämiseksi.

Takavuosien KELA-maksun poisto ei enää toki ole vuosiin riittänyt ja laiskottelua mahdollistettiin reippaalla yhteisöveron laskulla. Näin turvattiin voitot vuosiksi vanhalla tuotantovolyymilla ja vielä nippa nappa toimivilla tuotantolaitteilla.

•

Riskin ottamisesta pitää saada sievoinen korvaus, sanotaan. Toden totta. Yrittäjän riski on jo aikoja sitten ulkoistettu työntekijöiden harteille. Jos menee miinukselle, he lähtevät.

Työntekijöiden taakaksi on koitunut painava risti, jonka kantamisesta on maksettava kunnollinen korvaus. Työntekijöiltä ei inhimillisyyden nimissä voi vaatia riskinottoa ja sitoutumista laiskan pääoman yrityksiin nostamatta riskinotosta saatavaa rahallista tuloa.

TERHO LAITILA

Todellinen valta pääministerin pestin avulla

Helposti ajattelemme, että Vasemmistoliitto ei ole työväen puolue. Ei äänestänyt vastaan istuvaa hallitusta yhdenkään edustajansa voimalla ns. telakkajupakassa.

Tämä oli kuitenkin ensimmäinen laatuaan julkisuudessa käyty laivakauppaväänt. Todellisuudessa näitä hyvin samankaltaisia vääntöjä on käyty satoja suljetuin ovin ja saman verran laivakauppoja on suunnilleen mennyt ohitse vuosien saatossa. Stx-Finland ja heidän henkilöstönsä halusivat kokeilla julkisuuden voimaa tässä mittelössä. Oliko potkua, voi jokainen itse päätellä.

Metallityöläistaustaiset kansanedustajatkin pettivät jne. Toinen äänesti puolesta ja toinen oli tarkoituksella pois salista äänestyksen ajan. Olen itse istunut Vasemmistoliiton telakkatyöryhmässä ja tehnyt taatusti kansanedustajillemme täysin selväksi, mitä ajattelemme edellä mainitusta äänestyskäyttäytymisestä. Nämä kaksi kansanedustajaamme eivät taatusti olisi saaneet potkuja puolueesta, jos olisivat äänestäneet hallitusta vastaan tässä asiassa tai jos olisivat kuitenkin saaneet kenkää, vas-ryhmässä näyttäisi ainakin olevan tilaa vielä vaikkapa kaikille.

Missä vika?

Puolueen vastaus oli kuitenkin selvä. Äänestämällä hallitusta vastaan avataan ovet persuhallitukselle, jossa ei mahdollisesti olisi tilaa vasureille.

Ilpo Haaja pohtii kirjoituksessaan, miten työläinen saisi paremmin äänensä kuuluviin nyky-yhteiskunnassa.

Ydinkysymys kuuluukin mielestäni, mikä on pahin oikeistopuolue Suomessa? Kokkelit, persut, kepsukaiset vai joku muu? Kuka heistä niittää ruminta jälkeä?

Muistakaapa tarkasti kuinka ay-vastaisia ovat persut! Heistä ei saa hyvää tekemälläkään näin työläisen silmin katsottuna, niin kuin ei muistakaan oikeistolaisista puolueista.

Työläinen ei todellakaan saa millään tavoin ääntään kuulumaan yhdessäkään puolueessa, ellei hän ole itse sitä tekemässä myös puolueen johtotehtävissä kuten puolueen hallituksessa, valtuustossa jne. Niihin pitää olla ankaraa pyrkyryyttä myös tavallisten työläisten toimesta.

Itse olin tämän kuluvan kauden puolueen valtuuston varajäsen. Pääsin muutaman kerran mukaan valtuustoon, koska varsinaiset olivat estyneet tulemasta. Käytin kyllä puheenvuoroni hyvin pitkältä duunarien työpaikkojen sälyttämisen tai niissä ilmenevien vaikeuksien puolesta Suomessa. Koin ainakin silloin vaikuttaneeni puolueeseen esim. vuokratyökannanotoillani. Vuokratyötä käsiteltiin myös eduskunnassa tämän jälkeisessä ajassa. En tietenkään voi väittää, että se olisi ollut henkilökohtainen ansioni.

Mitä laajemmin teemme työtä, sitä suurempi kuuluvuutemme on joka tapauksessa. Työväenliike ei voi olla yksinään yhden ammattiryhmän puolesta hokea, että kun telakat eivät tuota voittoa omistajilleen. Ei tarvitsekaan tuottaa voittoa joka vuosi. Pääasia olisi kuitenkin, että duunipaikat säilyvät. Porvarit väittävät, että ei heidän kannata tehdä tuottamatonta bisnestä. Valtio voi aivan hyvin laittaa omistaessaan liikelaitokseensa vaikkapa sata miljoonaa vuositasolla avustuksia, tappioita joskus tehden tai melkeinpä pääsääntöisesti. Näin toimittaessa valtion kassaan samanaikaisesti kilahtaa verotuloina ko. hommista verotuloina kaksisataa miljoonaa.

Tämän edellytyksenä ovat toki kymmeniä tuhansia työllistävät miljardiluokan työt. Jos näin ei toimita, suurena vaarana on pitkäaikaistyöttömyys tai lopullinen sellainen ikärasismin myötä ja se tulee todella kalliiksi valtiolle.

Yksityisellä firmalla ei onneksi ole ainakaan vielä verotusoikeutta, mutta valtiollapa on. Tämän tosiasian ei pitäisi olla liian vaikeaa ymmärtää. Yhteinen voimamme on yhteisyydessä yli ammattirajojen. Metallimiehen on puolustettava muitakin työläisiä ja noustava barrikadeille ovat sorron kohteina siivoojat, teollisuustyöntekijät tai muut työläiset. Samoja duunareita me olemme kaikki ammattikunnastamme täysin riippumatta. Meidän voimamme taisteleva pieni liike, vaan kaikkien duunarien puolesta taisteleva ryhmä yhdessä ja solidaarisesti. Vastustakaamme ulkoistamisia, olkaamme yksityistämisiä vastaan jne. niin puoluetasolla kuin myös kuntapolitiikan saralla.

Poliittinen muistimme tuntuu vaan olevan tosi lyhyt. Ei kukaan enää muista, kuinka paperityöläiset taistelivat työpaikkojensa puolesta. Metallimiehet eivät kokeneet tuolloin paperityöläisten puolustamista kovinkaan tärkeäksi. Miksi he antaisivat myötätuntonsa telakkalaisten ongelmiin jopa taistellen, kun mekään ei oltu valmiita tsemppaamaan heidän rinnallaan? En kuullut yhtään todellista puolustavaa puheenvuoroa heidän puolestaan, jos ei oteta lukuun silloisen kansanedustajan, Pentti Tiusasen puheenvuoroa. Hän uskalsi ottaa kantaa ja ilmoitti, että tehtaat on kansallistettava ainakin toistaiseksi. Näinhän on tehty esim. kilpailevilla telakoillamme Italiassa kokonaan, Ranskassa riittävällä prosenttimäärällä. Saksassa tuetaan telakoita kuntapoliittisin keinoin, jotka ovat erittäin merkittäviä ja suuria myös rahallisessa mielessä. Näin pitäisi tehdä Suomessakin.

On täysin naurettavaa

Varsin keskittyneesti kuuntelee Ilpo Haaja tilanneselostusta Helsingin ja Uudenmaan Metallin Vaikuttajien kokouksessa.

on joukoissa.

Erimieltä olevat kertokoon, olisiko se jossakin muussa toimintatavassa tai muodoissa. SAK:n alaisissa liitoissa on jäseniä yli miljoona. Määrä on vielä sen verran suuri, että sillä joukkovoimalla voimme tehdä koviakin painostustoimia näin halutessamme.

Todellinen yhteisvoima pitäisi myös löytyä puoluetasolta. Useiden vuosien ajan se yhteistyö ay-liikkeen kanssa on ollut enemmän tai vähemmän vain näennäistä. Mitä oikeammalle hallitus menee kokkareiden ja heidän yhteistyökumppaneidensa kanssa, olivat he sitten ketä tahansa, sitä kauemmaksi karkaa mahdollinen myötävaikuttaminen työläisen ongelmiin. Porvari tekee todella rumaa jälkeä, kun heillä on ylivaltansa. Mitä voimme tehdä?

Meillä on olemassa vielä ainakin kaksi vaihtoehtoa. Yksi vaihtoehto on, että unohdamme pitkäaikaiset siteemme nykyisiin työväenpuolueisiin ja perustamme oman työväenpuoleen, joka toimii ainoastaan duunarilähtöisen ajattelutavan pohjalta unohtamatta millään tavoin kapitalismin kirouksia ja niiden raakojakin pyrkimyksiä työläisten nujertamiseksi. Ehkäpä lähtökohtaisesti jokaisen pitäisi omaksua jonkin sortin sosialistin ajattelutavat ja toimet noin vähimmäisvaatimuksena.

Niihinkään ei voi toki orjallisesti sulkeutua, vaan on elettävä tässä ja tulevassa ajassa äärimmäisen voimakkaasti.

Toinen tie on jo olemassa. Me duunarit käytämme sitä todella laiskasti nykyaikana. Vasemmistopuoluetta kehittämällä voidaan toki saavuttaa päämäärämme nytkin olemalla mukana siinä myös työläisinä tosi lujasti vastakkain asettelematta lukeneistoa ja vähemmän koulutettua kansanosaa. Ensin olisi saatava ehdoton enemmistö menestymällä vaaleissa ja sitä myöten pääministerin virka. Kokkelitkin vievät tätä maata miten huvittaa suurimmalla voimallansa. Tähän meidänkin on pyrittävä syrjäyttämällä oikeisto.

Pakko on myöntää sen kolmannenkin vaihtoehdon olemassaolo. Se on kuitenkin luovuttamista, helpointa mahdollista toimintaa. Hanskat tiskissä ei voi tehdä työtä työläisenkään puolesta. Puolueesta eroaminen on 25-kerroksisen talon katolta hyppäämistä suureen tuntematomuuteen tietäen, että kukaan ei ota turvallisesti syliinsä tai pelasta muutoin turvatyynyn kera ennen lopullista kuolettavaa iskua maahan. Hyppy poliittiseen tuntemattomuuteen sattuu varmasti.

Loikatakin voi, mikäli se kuuluisa, uljas uusi duunaripuolue olisi olemassa tai sellainen perustettaisiin "huomenna aamulla klo.7". "Jos ei ole minne mennä, niin on parempi nukkua oman mamman vieressä, vaikka se välillä tuntuisikin varsin tylsältä".

Rauhanomainen vasemmistolainen vallankumous alkaa suurella vaalivoitolla ja sen jälkeen avautuvalla pääministerin pestillä, työväenluokan miehellä tai naisella. Tehkäämme sen päämärän eteen kaikkemme!

P.S. Haukkukaamme oikeaa osoitetta telakkajupakassa. Viimeiset, ehkäpä kovimmat haukut sai Vapaaporvari, vaikka todellinen syypää läksi hyvissä ajoin haneen, kun juttu alkoi selvästikin kuumentua. Homman tyrmäsi kokonaan alun perin häkänainen vai oliko se mies sellainen (iski demis) jo viime kesänä.

PÄÄLUOTTAMUSMIES
ILPO HAAJA
ARCTECHIN TELAKKA HELSINKI

Nuoria tulee kannustaa mukaan toimintaan ja antaa vastuuta, toteaa Ville Kari, joka on Metalliliiton valtakunnallisen nuorisotoimikunnan jäsen.

Nuoret ovat valmiita vaikuttamaan

Syksyllä 2012 aloitti uusi Metalliliiton valtakunnallinen nuorisotoimikunta kaudelle 2012-2016. Liittokokouspäätöksen mukaan varsinaisille nuorisotoimikunnan jäsenille valittiin myös henkilökohtaiset varajäsenet. Metallin Vaikuttajanuoria nuorisotoimikunnassa istuu nyt neljä varsinaista ja neljä varajäsentä.

Liittokokous päätti myös, että metallin nuorisotoimikunta järjestää toimintaa. Toivon, että tätä päätöstä kunnioitetaan ja nuoret saavat tehdä tätä arvokasta työtä eikä päätös mene sanan helinänä ohi. Kenenkään etu ei ole, että aktiiviset ja innokkaat nuoret turhautuvat, kun todelliset päätökset tehdään heidän ohitse tunkkaisissa toimistoissa.

Aika menee nopeasti ja huhtikuun valtakunnallisten nuorisojaostopäivien jälkeen häämöttääkin jo Metallin nuorten kesäpäivät Ikaalisissa, jonne ilmoittautuminen alkaa 4. huhtikuuta. Tämän vuoden esiintyjäksi nuorten kesäpäiville on tulossa Paleface. Joka on jo yksinään hyvä syy lähteä Ikaalisiin viettämään hauska viikonloppu. Lisätietoa voi hakea metallin nuorten nettisivuilta.

Vaikuttajanuorten osalta olen hyvin innoissani. Uusia tuulia tarvitaan ja nuorilla onkin tulossa mielenkiintoista toimintaa tälle vuodelle. Tärkeä tuki nuorten toiminnalle on, että mainoksia tapahtumista pistetään eteenpäin, ei pelkästään ilmoitustauluille, vaan myös viemällä viesti niille, joiden tiedetään olevan kohderyhmäämme.

Nuoret edustavat aina omaa aikaansa, eikä heidän näkemyksiään tule väheksyä. Heitä tulee kannustaa mukaan toimintaan ja tuomaan omat mielipiteensä esille. Aktivoitunutta nuorta ei pidä polttaa loppuun, vaan antaa vastuuta heidän resurssiensa mukaan. Kärsivällinen työ tässäkin palkitaan.

VILLE KARI
METALLILIITON VALTAKUNNALLINEN NUORISOTOIMIKUNTA
AO 70 JÄSEN

Vallaton mies pakinoi

Ihan pimeesti

Pimeän ministeriryhmän aktiivijäsenen Heidi Hautalan työ on tuottanut tuloksia. Kauan varjeltu salaisuus paljastui. Maahanmuuttaja kotoutettiin ilman verotaulukoita pyyhkimään pölyt kirjahyllystä, ja kotimaisin voimin ovi remontoitiin täydenkuun aikaan paikoilleen.

Tämä on loistavaa uutta maan tapaa. Muita suuria paljastuksia pimeä työryhmä ei ole vielä paljastanut. Mutta tämä on hieno alku. Suomi on lopultakin avoin veroparatiisi. Tervetuloa Suomeen kaikki mafiosot sun muut kuutamoitsijat. Monaco on lällärä. Meillä töppöilystä anteeksipyyntö riittää. Edes vapaamuurarituomareita ei enää tarvita. Joutavat tervaamaan taas temppeleissään muniaan. Ja anteeksi-sanan oppii helposti. Se on nyt maan tapa. Se on fantastista!

Ilkka Kanerva ei tiettävästi ole kypsynyt anteeksipyyntöön. Ja mitäpä sitä pyytelemään. Mutta jos minä saisin 60 000 ekua, niin minäpoika kyllä kiittäisin. Kiittäminen on kohtelias tapa osoittaa nöyryyttä ja nöyrästi osoittamaan kiitettävälle hyvä tonttipaikka. Hyvä Ile. Pidä pintasi. Juhlat on juhlittu ja uudet juhlat pian tulossa? Se on fantastista!

Antti Kaikkonen on vasta nuori mies. Oli ihan oikein osoittaa nuorisosäätiöltä itselleen nuorisotukea. Jopa hallitusohjelmassa vaaditaan auttamaan syrjäytymisvaarassa olevaa nuorta. Kaiken lisäksi itse nuori tämän tajusi. Se on loistava esimerkki kaikille nuorille. Ikävää on ollut havaita etelän median vainoaminen kepulaista nuorta miestä kohtaan. Älä lannistu kanki, et ole edes vanki. Nuorisotakuu on tosi coolia. Ja kekrijuhlissa taas tanhutaan.

Jyrki Kataisen Himaselle heittämät fyrkat ovat kuulemma kokoomuspiireissä pelkkää sopparahaa. Kevät on tulossa ja poikain grillit jo tirisevät. Ei tunnu missään. Leikataan vaan kansalta ostovoimaa ja siirretään voima pääomapomojen kassaan. Kyllä nöyryyteen tottuneet kansalaiset herrojen grillijuhlat maksavat. Ollaan isänmaan asialla. Se on fantastista!

Entä te muut hallitusherrat? Mitäs te siellä puuhaatte? Ettenkö teistä jotain tietäisi? Vallaton mies tarkkailee teitä. Se on fantastista!

Jos Vaikuttaja-lehti haluaisi maksaa minulle tästä pakinasta kirjoituspalkkion, otan sen palkkion mielihyvin vastaan. Lähettäkää se (palkkio) huomiota herättämättä suljetussa kirjekuoressa väärällä lähettäjänimellä väärään osoitteeseen. Näinhän toimittiin nuorena, kun tilattiin (no en minä) postimyynnistä kortsuja.

Jos jälkeenpäin minä tai lehti jäämme kiinni pimeestä bisneksestä, niin jo nyt pyydän etukäteen anteeksi. Pahoittelenkin oikein syvästi. Ja saanen maan tavan mukaisesti anteeksi. Kiitos Heidi. Opetit pakinoitsijalle (hyviä) tapoja. Sekin on fantastista!

ERKKI HAAPALAINEN
AO.287 JÄSEN

Monipuolinen kuttuurivaikuttaja Erkki Haapalainen on saanut muun muassa Metallin kulttuuriteko -palkinnon.

VASURILLA

duunarimusiikki eilen ja tänään

Työväenlehti tekee tiedoksi. Kenen joukoissa seisot?

Kun ***Isäntä vie tehtaat pois,*** nyt ihmettelevät miksi eivät pärjää hintakilpailussa. Isännät itse ovat siirtäneet tietotaidon ja teknologian maihin, joilla on varaa polkea hintoja halpojen työvoimakustannusten ansiosta eikä niissä myöskään piitata työväestön oikeuksista.

Samassa veneessä; Kylymässä mualimassa, on myös suuri joukko metallimiehiä ja naisia jotka ovat jääneet työttömäksi tai lomautetuksi juuri halpamaihin siirrettyjen töiden vuoksi. Joukkoon mahtuu myös ***Ontuva Eriksson***, kun ei ole onnistunut löytämään töitä eikä päässyt eläkeputkeen ikänsä takia.

Samasta syystä ei myöskään enää kelpaa työmarkkinoiden käyttöön. Työttömyyskorvauksilla ei voi olla myöskään ***Rahamies***, toisin kuin esimerkiksi Sampokonsernin osaomistaja joka nostaa miljoonapotin osinkoina.

Jotkut vaan ovat syntyneet kultalusikka suussa eli on suotu hyvät lähtökohdat lähteä kasvattamaan omaisuuttaan määrään, jota ei eläessään ehdi nauttimaan. Vaikka ***Orjan selkä***, ei ole vielä taittunut tulee monelle silti mieleen epäoikeudenmukaisuus, miten tätä maata pyöritetään. Lehdistä saa jatkuvasti lukea huikeista palkkioista joita maksetaan useissa viroissa oman työnsä ohella istuville kansanedustajille.

Kuinkahan monelle tulee halu kajauttaa ilmoille ***Maastamuuttajan laulu***, ja niin kovaa pitäisi laulun kaikua että kuuluisi Arkadianmäelle asti ja herättäisi päättäjät huomaamaan oma ahneutensa vähäosaisten kustannuksella. Vaikka tämmöinen toiminta on ***Kansainvälinen***, pitäisi kuitenkin olla sen verran solidaarinen oman maansa kansalaisille pitämällä heidän puoltaan vaikka tinkimällä EU:n budjetista, joka nousi useilla sadoilla miljoonilla. Nyt ollaan järjestämässä kansalaiskeräystä uuden lastensairaalan rakentamiseen joka veisi vain kymmeniä miljoonia ollen murto-osa ulkomaille lahjoitetusta osuudesta.

Tämänkaltainen toiminta ei häviä tippaakaan ***Riisto räppääjälle***, joka ryöstää maatamme pohjoisessa ulkomaisten gryndereiden voimin kaivamalla kaiken rikkauden maaperästä jättäen miljoonien litrojen jätevedet ja raiskatun lapinmaiseman jälkeensä ilman suurempia sanktioita, vieläpä ihan luvallisesti. Toki toiminta mahdollistaa työpaikkoja alueen työttömille mutta millä hinnalla, koska suurin osa tuotostahan valuu ulkomaille.

Kun tätä kaikkea miettii oikein huolella, tulee mieleen ***Vapauden kaiho*** ja halu ostaa matkalippu aurinkoiseen ***Venezuelaan*** mieluimmin kuin lähtisi laskettelemaan esimerkiksi Talvivaaraan. Voisin myöskin viettää aikaa ***Naiseni kanssa eduskuntatalon puistossa***, kesäisen aurinkoisena päivänä kuunnellen linnun laulua sikäli kuin sitä liikenteen melun takia kuulisi.

Kolmas vaihtoehto pahan maailman unohtamiseen olisi istua ***Pilkillä Limperin Hilman kanssa***. Kalastusretken voisi suunnata reitille ***Kajaanista pohjoiseen*** ja kääntyä takaisin kun vastaan alkaa tulla kaivosyhtiöiden pilaamat maisemat.

Kenen lippua kannat?

TERVEISIN
TENHO KELLOKANGAS
TYÖSUOJELUVALTUUTETTU
AO. 12 PUHEENJOHTAJA

Jos joku on luullut, että työväenmusiikki on vanhentunutta, eikä sovi tähän päivään, kannattaa lukea Tenho Kellokankaan kirjoitus. Nimittäin edelleen *Raha* ratkaisee ja on tärkeää tietää *Kenen joukoissa seisot*.

Mirkka Andersson harrastaa valokuvausta. Oheisen haastattelun lopussa on nettiosoite, josta löytää enemmän hänen ottamiaan erinomaisia kuvia.

Raili Penin haastateltavana Mirkka Andersson

Mikä saa nuoren naisen lähtemään ehdokkaaksi?

Raili: Mitä tehtäviä Mirkka sulla on ay-liikkeessä?

Mirkka: Olen Helo Oy:n varapääluottamusmiehenä toista kautta. Hangon ammattiosasto121:ssä olen toimikunnan jäsen. Eteläkärjen Seututoimikunnassa olen varajäsenenä. SAK:n Paikallisjärjestössä olen hallituksen jäsen. Olen myös osallistunut suosittuun ay-kouluun.

Raili: Olit ensimmäistä kertaa ehdokkaana ja edustajana Metallin liittokokousvaaleissa viime vuonna. Minkä vaikutuksen sait siitä kokouksesta?

Mirkka: Harkitsin pitkään, että lähtisinkö ehdokkaaksi. Päätin lopullisesti lähteä ehdokkaaksi, vain pari päivää ennen ilmoittautumispäivän päättymistä.

Raili: Miltä tuntui olla itse liittokokouksessa Tampereella?

Mirkka: Lähtö kokoukseen jännitti, sillä olihan kyseessä odotettua suurempi kokous. Ja ennen kaikkea jännitti se, etten tuntenut montaakaan niistä edustajista, jotka sinne olivat tulossa.

Koko ajan siellä piti olla tarkkana, miten kokous etenee. Puheenvuoroja oli paljon ja päivät olivat pitkiä. Itse en vielä arvannut käydä puhujapöntössä, mutta jatkossa sekin varmaan onnistuu. Sillä innostuin asiasta niin paljon, että todennäköisesti olen ehdokkaana myös tulevissa vaaleissa.

Raili: Mitä muita harrastuksia sulla on, kuin ay-toiminta?

Mirkka: Harrastan lenkkeilyä ja valokuvausta. Valokuvaukseen hurahdin muutama vuosi sitten, kun tutustuin HDR-kuvaukseen. Sen innoittamana ostin ensimmäisen järjestelmäkameran. Enimmäkseen kuvaan maisemakuvia. Joten senkin takia tulee liikuttua paljon luonnossa. Muutaman kuvan olen saanut Hangon matkailuesitteeseen. Netissä kuvia on nähtävissä osoitteessa:

http://hdrcreme.com/users/portfolio/6120-mirkkis74.

Mirkka Andersson piti Metallin liittokokousta niin myönteisenä kokemuksena, että uskoo olevansa ehdokkaana seuraavissakin liittokokousvaaleissa.

METALLIRISTIKKO

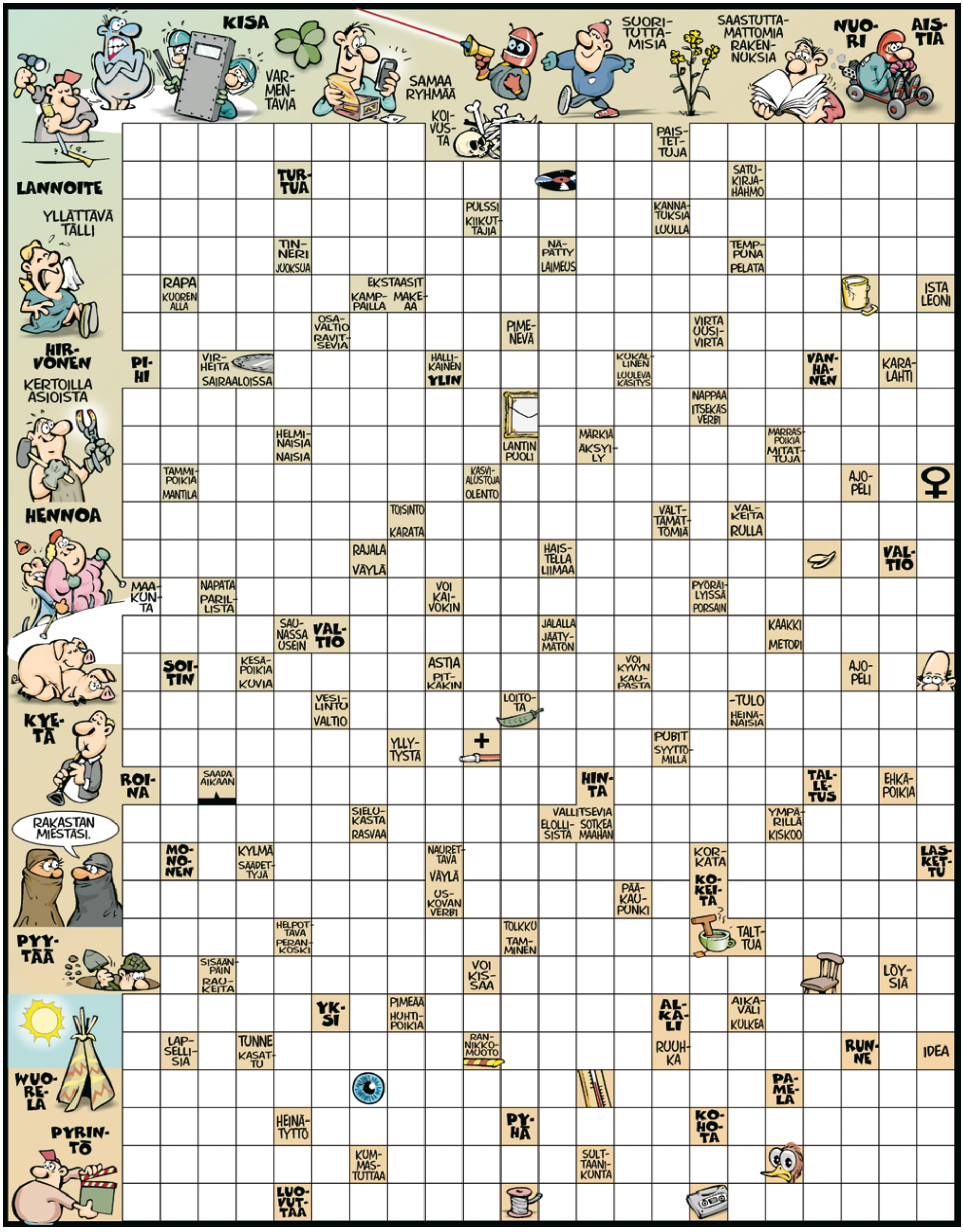

METALLIRISTIKON RATKAISU LÖYTYY SISÄSIVUILTA